Anul VIII, No. 7

8 pagini 2 lei

30 August 1933

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGAN OFICIAL AL UNIUNII NAȚIONALE A STUDENȚILOR CREȘTINI ROMANI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Calea PLEVNEI, 11 bis (Casa Studențească)

Director: FLORIN BECESCU

APARE BILUNAR
2 Lei Exemplarul

„Jidovimea, adică a șaptea parte din populația noastră totală, este cea mai tristă lepră, cu care ne-a osândit slăbiciunea, neprevederea și venalitatea noastră".

COSTACHE NEGRI

„Numerus Clausus" este forma istorică, întru totul rațională a luptei pe care o duce nația românească împotriva cuceririi României de către jidani.

A. C. CUZA

PRECIZĂRI

Situația nenorcită împotriva căreia, reacțiune firească, s'a ridicat întreaga studențime de acum zec ani, a produs din plin tristele efecte, prevăzute încă de atunci. In toate ramurile de activitate, străinii și minoritarii au înlocuit pe români.

An după an, întregi generații de studenți, s'au aruncat în lupta pentru românism cu tot entuziasmul tinereții lor.

Elanul uriaș, alimentat de jertfe fără număr, s'a izbit însă de zidul compact al tuturor intereselor străine, coalizate pentru a face front renașterii românești.

Dar dacă marile desiderate de ordin național, formulate de studențimea de atunci, au întâmpinat rezistența partidelor și guvernelor, rămânând nerezolvate până astăzi, totuș zbuciumul ei nu a fost zadarnic, nici un sacrificiu de prisos.

El a avut ecou adânc în sufletul poprului, răscolind conștiințele anesteziate de otrava demagogiei politice.

Studenții de ieri, au devenit purtătorii de făclii ai unui nou ideal, nația, condusă de instinctul său admirabil i-a urmat și din mișcarea pornită de studenți la 1922, s'au născut organizațiile naționaliste de astăzi.

In fața torentului năvalnic care amenința să dărime și să sfarme toate așezările hibride prin care plutocrația internațională și-a asigurat stăpânirea asupra țării noastre, restabilind nația românească în drepturile ei istorice, „oameni de stat" de astăzi, au adoptat o nouă atitudine.

Pe deoparte teroare împotriva organizațiilor naționaliste și un întreg sistem de intrigi și înscenări menit să le compromită și să împiedice strângerea lor într'un mănunchi care le-ar asigura izbânda, pe dealtă parte cursa întinsă studențimii pentru a o abte din drumul ei, presărat cu atâtea jertfe.

Se oferă studenților noui obiective pentru satisfacerea eternei nevoi de ideal pe care tinerețea lor o cere, agenții *plătiți* ai guvernului se strecoară în organizații și congrese încercând să determine părăsirea vechilor făgașe.

Aceste fapte au determinat pe conducătorii studenților la o nouă precizare a țelurilor urmărite, trasându-și clar calea spre viitor.

„Orientarea politică" a fost obiectul tuturor congreselor și consiliilor Uniunii de anul acesta.

S'a hotărît reluarea luptei pentru primatul românismului, stabilindu-se programul de acțiune, ca prim obiectiv de atins fiind „Numerus Clausus". In acest sens, s'a hotărît începerea unei acțiuni puternice în toate centrele studențești, de îndată ce se

(Continuare în pag. II-a)

Prof. dr. N. C. Paulescu

Un savant. Un sfânt. Un român

S'au împlinit doi ani dela înălțarea lui în rândul celor drepți. Intr'o Duminecă, așa cum credința populară spune, că într'o zi a Domnului își sfârșește viața pământească un sfânt, ne-a lăsat îndurerați și a trecut într'o lume slăvită de el ca veșnică liniște. După o scurtă viață de ascet martir și de rodnică trăire, sufletul lui se odihnește acum departe de prietenii și dușmanii, cari i-au încercat gândul neprihănit cu toate durerile meschinăriilor omenești.

S'a născut în 1870. După ce și-a deschis mintea și sufletul în școala românească, s'a dus la Paris să-și facă pregătirea științifică în spiritul școalei franceze. Ca elev al ilustrului fiziolog Lancereaux, se distinge înaintea colegilor săi francezi și, ajunge îndată să-și egaleze maestrul. Apreciat la justa sa valoare de acest mare savant, i se face cuvenita cinste de a publica în colaborare prețioasa operă: „Traité de Médécine".

Purta o desoebită afecțiune pentru fostul său profesor, însă o decepție intimă, de tânăr idealist, cu nuanță sentimentală, prilejuește o tragedie, care își cerea un desnodământ printr'o jertfă, așa cum numai un caracter ca al său putea să-l conceaиă. Cu adâncă părere de rău se desparte de prietenul său mai bătrân de laborator, care de asemenea nu l-a uitat până la sfârșitul vieții.

Acest moment unic în viața sa, se idealizează, se purifică și se sublimează întro iubire de Dumnezeu, de oameni și de țară. Reîntors în patrie, ca să-i servească, e numit profesor de Fiziologie în 1900 la Facultatea de medicină din București. Continuă a colabora cu Lancereaux și publică în 1920: Traité de Physiologie", primul volum, iar după moartea acestuia următoarele două. Se dedică cu totul cercetărilor științifice și devine personalitate cu celebritate mondială prin lucrările sale și prin descoperirea insulinei.

Omul de știință cu o subtilă inteligență creiatoare chinuit de întrebări merge mai departe și dă soluții filosofice celor mai controversate probleme științifice: „Cele patru patimi și remedile lor" (1921). — „Definiția fiziologiei". — „Metoda experimentală". — „Stilul și știința". — „Generația spontană și darwinismul". — „Finalitate". — „Materialism". — „Suflet și Dumnezeu". — „Controverse biologice cu d-nii profesori universitari Leon și Voinov" (1927).

Și încă nu se oprește aci. Activitatea sa e un lanț logic de preocupări. Bunul și prea cuviosul creștin, precum a găsit soluții științifice în sprijinul credinții în Dumnezeu, îndeajuns de apreciate mai ales de Biserica Apusului, s'a ridicat în contra ateismului și tuturor celorlalte doctrine dăunătoare religiei creștine. In 1913 publică: „Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Francmasoneria" și „Supliment" la acestea în 1914.

Dela Prof. Paulescu am învățat, că ura nu e creștinească, dar instinctul de apărare, acest drept, pe care îl are orice individ și națiune, este de natură divină. Lupta noastră deci e naturală și sfântă, sfântul drept de a te apăra în fața pericolului invaziunii lente a unei rase de oameni degenerați și distructivi.

Ca o consecință logică a concluziilor sale științifice și filosofice, Prof. Paulescu în politică a găsit de datoria sa, să acționeze prin scris, prin vorbă și

(Continuare în pag. II-a)

„NUMERUS CLAUSUS"

Reforma constituțională din 1923, nețiînând seamă de realități și de tradiția istorică, a transformat statul nostru după concepțele abstracte impuse de iudeo-francmasoneria internațională, suprimând zăgazurile cari asigurau propășirea nației românești, deschizând porți largi invaziei străine.

Rând pe rând, toate școlile, toate profesiile, au fost cucerite de cetățenii de recentă proveniență, punând elementul românesc în minoritate.

In universitate, românii nu mai au loc.

In profesiile libere, proporția mare a străinilor de sângele și credința noastră, cu stare economică superioară fiilor de țărani, a dus pe români la șomaj.

In întreprinderile comerciale și industriale, elementul străin, s'a substituit aproape în întregime celui românesc.

In armată și magistratură pătrunderea străinilor, pune în pericol ordinea și apărarea țării.

Pentru asigurarea desvoltării normale a nației românești,

pentru salvarea culturii noastre,

pentru asigurarea dreptului la viață tuturor românilor,

Cerem „NUMERUS CLAUSUS".

Cerem „NUMERUS NULUS" pentru cetățenii de rassă sau naționalitate străină în ARMATA, MAGISTRATURA ȘI CORPUL PROFESORAL AL ȘCOALELOR ROMÂNEȘTI.

Cerem NUMAR PROPORȚIONAL cu numărul lor în massa românească, pentru cetățenii de rassă sau naționalitate străină, în ȘCOLI SECUNDARE, în ȘCOLI CU CARACTER PROFESIONAL, în ȘCOLI SUPERIOARE, ACADEMII ȘI UNIVERSITAȚI.

Cerem NUMAR PROPORȚIONAL în PROFESIILE LIBERE.

Cerem INTERDICȚIA DE A PROFESA pentru cei cari s'ar sustrage acestor dispoziții, obținând diplome din străinătate.

Cerem NUMAR PROPORȚIONAL, în ÎNTREPRINDERILE PARTICULARE, COMERCIALE și INDUSTRIALE.

Clasa conducătoare a țării noastre nu poate fi decât românească. Universitatea nu poate forma conducători străini, pentru ziua de mâine.

Nu se poate admite ca educarea spirituală a copiilor de români să fie lăsată în seama dascălului de sânge străin. Școala, laboratorul unde se făurește sufletul generațiilor viitoare, nu poate fi decât românească.

Nu ofițerul de sânge străin, va duce armata noastră la izbândă, când țara ne va cere iarăș, sacrificiul suprem.

Și singur „NUMERUS CLAUSUS" mai poate pune stavilă pătrunderii străine.

NUMĂRUL PROPORȚIONAL, nu ca o măsură definitivă, isvorâtă din ideea de justiție, ci SIMPLĂ MĂSURA TRANZITORIE, cea mai potrivită vremurilor actuale, prim pas spre reforma care trebue să repună nația românească în drepturile ei.

NUMĂR PROPORȚIONAL, considerat ca EXTREMA LIMITĂ, la care se pot întinde drepturile minorităților.

Insăși clauza minorităților din tratatele de pace — bazate pe principiul naționalității — cere „O PARTE ECHITABILĂ" din beneficiile statului pentru asigurarea desvoltării culturale a acestor minorități.

„PARTE ECHITABILĂ" nu poate să însemne însă număr proporțional, căci nu suntem societate pe acțiuni.

Pentru un stat cu caracter național „echitabil" este să se asigure preponderența elementului majoritar; „echitabil" este a lua toate măsurile ca clasa conducătoare să fie numai națională; „echitabil" este ca anumite funcțiuni sociale, de interes vital pentru desvoltarea normală a nației să fie rezervate numai naționalilor.

Numărul proporțial, nu poate să servească decât ca o limită de control, peste care nici o minoritate nu poate să treacă fără a încălca grav drepturile celorlalte, și în primul rând al majorității.

UNIUNEA NAȚIONALA A STUDENȚILOR CREȘTINI ROMÂNI.

Un preot model

Ştiţi care Preot din Capitală este boicotat, insultat şi urmărit mai mult, pentru pricini de cari nimeni n'a putut dovedi că este vinovat?

Este Duhovnicul nostru, Părintele Georgescu-Edineţi.

Pentru Sf. Cruce, în loc să fie susţinut şi apărat de cei în drept, este dat în judecată de francmasoni şi necuviincios admonestat de unii superiori cari ar trebui să-l dea ca model.

Biserica studenţească şi comitetul ei parohial

N'am îndrăzni să scriem aşa, dacă nu ni s'ar fi umplut sufletul de durere, când am avut ocazia să ne convingem mai mult decât am fi bănuit, că faţă de toate uneltirile satanice amintite, Duhovnicul studenţilor creştini-români din Capitală, răspunde cu o activitate culturală şi gospodărească pe care nu suntem noi vrednici s'o apreciem sau s'o lăudăm, ci ne permitem cel mult s'o dăm în vileag, împotriva tuturor nedreptăţilor din această viaţă şi mai mult... chiar împotriva modestiei care caracterizează pe Preotul nostru.

Un reprezentant al Centrului studenţesc Bucureşti a asistat la adunarea parohială dela Bis. Sf. Anton Curtea-Veche, din ziua de Duminică 30 Iulie a. c. unde din rapoartele şi discuţiile ce-au avut loc, a putut constatta următoarele:

Prin muncă făcută şi într'un timp relativ scurt, fără nici un fel de concurs oficial, ba dimpotrivă, având piedici de unde nu se aştepta nimeni, s'a putut aduna frumoasa sumă de 1 milion 600.000 lei, cu care se poate porni la restaurarea interiorului Bisericii studenţeşti „Sf. Anton Vurtea-Veche", monument istoric, cea mai veche din Bucureştit.

Desigur spiritele celor ce au fost ctitori ai acestei Biserici, au călăuzit gândurile studenţimii din Bucureşti când aceasta şi-a ales-o ca loc al ei de rugăciune.

Sunt numai 3—4 ani de când mici imobile ce înconjură Biserica, produceau derizorii chirii de 7—8 mii lei pe an, dar după propria mărturisire a chiriaşilor, plătindu-se pe de lături de 4—5 ori mai mult şperţuri celor cari aveau conducerea pe acele vremuri — iar actuala conducere, alcătuită din preotul Georgescu-Edineţi şi un comitet parohial select, fără licitaţie, prin bună învoială numai, a reuşit să obţină toate aceste diferenţe în folosul exclusiv al Bisericii.

Animaţi de sentimente de adevăraţi gospodari, au clădit alte construcţii nouă, deşi cu foarte multe greutăţi din partea edililor municipiului şi s'a putuţ realiza din chirii, numai pentru fondul de restaurare al Bisericii, frumoasa sumă de circa un milion lei.

Din contribuţii şi colecte benevole, fără a se întinde mâna nimănui şi fără a se lansa liste de subscripţii prin marile cotidiane, s'a adunat de aasemeni circa 200 mii lei, în afară de cel puţin 1/3 ce s'a împărţit ca ajutoare la săraci. Aici dăm în vileag că au fost mulţi studenţi chiar, cari s'au bucurat de multe ajutoare, dintre cari cifre neoficiale şi nescrise nicăiri cari veneau dela preot prsonal, care a îngrijit ca un adevărat părinte de ei.

Am putut auzi de asemenea cum din vânzarea de ilustrate şi iconiţe cu Sf. Anton, cerute de credincioşi şi nu oferite de biserică, s'a realizat suma între 40—50 mii lei.

Chirii din trecut, în numerar şi efecte — ameninţate nu de mult ca să fie destinate altei întrebuinţări — au fost asigurate aceluiaşi fond pentru restaurarea bisericii şi ating frumoasa sumă de circa 300 mii lei.

Acestea în afară de aproximativ 400 mii lei şi fracţie, întrebuinţaţi la restaurarea exteriorului şi de peste 150 mii lei, costul clopotului celui mare şi a nouii clopotniţe de stejar, unde stau acum clopotele cari odinioară, sunau în seara bisericii, făcând imposibilă slujba religioasă în vremea toacei.

Actualmente comisiunea monumentelor istorice, la cererea bisericii noastre, a alcătuit un deviz de lucrări, care pe lângă cercetările arheologice de cea mai mare importanţă pentru istoricul bisericii şi al Bucureştilor, prevede şi refacerea vechii fresce. Biserica are în proect şi facerea unei case parohiale, care să cadreze cu stilul arhitectonic al bisericii, precum şi al unui cămin studenţesc în partea de Nord a curţii, care are să scape şi de servituţile de vedere, create în timp din neglijenţa înaintaşilor asupra dreptului de proprietate al bisericii.

Judece oricine aceste fapte, cari pun în adevărata lumină pe duhovnicul studenţimii, asupra căruia s'au îndreptat în ultimul timp cele mai diavoleşti uneltiri şi atunci, vom fi înţeleşi de ce suntem ferici să ţinem la preotul Georgescu-Edineţi ca la un adevărat părinte al nostru. Atât.

CUVANTUL STUDENŢESC

Cine va lua 'n seamă?

O problemă foarte delicată, de care par'că fug înadins cei chemaţi s'o rezolve este cea sexuală. Trei categorii de îndrumători sunt în primul rând obligaţi să dea cea mai scrupuloasă atenţie acestei grave chestiuni: Preoţii, medicii şi părinţii (în categoria acestora considerându-se şi profesorii).

Dar atenţiunea acestora având a se îndrepta în primul rând asupra copiilor şi adolescenţilor, rămâne grea şi nerezolvată îndrumarea, în acest sens, a studenţimii şi în general a oamenilor maturi.

Desigur preoţilor şi medicilor nu trebuie să li-se sustragă nimeni de sub supraveghere până la moarte. Cine se apropie însă de ei în alt scop şi în alte împrejurări decât atunci când le ajunge „cuţitul la os", cum zice proverbul? Chiar şi'n cazul acesta rămân căutaţi numai doctorii, întrucât de preoţi se fereşte lumea ca de ceva de care-şi aduc aminte numai la botez, la moarte, şi numai arereori la cununii... de când cu obiceiul divorţurilor, al căsătoriilor civile fără cea religioasă, şi chiar al păgâneştilor concubinagii.

Interesându-ne în deosebi de viaţa studenţească, dăm un strigăt de alarmă aproape desnădăjduit către toţi iubitorii de bine, pe cari nu-i lasă indiferenţi viitorul acestei Ţări şi le facem caz de conştiinţă în primul rând celor cari fac parte din corpul academic al studenţimii creştine-române!

Preocuparea şi atitudinea unui student faţă de neliniştea şi ispitele sexuale, atunci când are respect faţă de sine şi faţă de adevăr, nu poate fi decât una singură: cea creştină-naţională; Atitudinea de creştin, ca a unuia care îşi are conştiinţa în permanenţă îndreptată spre absolut, din care îşi au izvorul cele trei elemente integrale ale fericirii: binele, adevărul şi frumosul. Din punct de vedere al binelui, este empiric constatat şi dovedit că nu există o plăcere adevărată în trăirea unui act pe care omul îl săvârşeşte cu conştiinţa în stare de anestezie... şi psihologia a început să dea şi va mai da cu prisosinţă date privitoare la „psihologia păcatului", domeniu explorat aproape numai de artă şi religie. Din punctul de vedere al adevărului, omul în păcat necinsteşte voia lui Dumnezeu şi-şi siluieşte propria lui sinceritate, stare de conştiinţă fără de care nu este posibilă o armonizare a realităţii subiective cu cea obiectivă, ceiace înseamnă că viciază dela început realitatea şi necesitatea ştiinţei în general, precum şi a fiecărei discipline ştiinţifice în parte, mijloc fără de care nu-i posibil progresul culturii şi al civilizaţiei. Cu atât mai mult din punct de vedere al frumosului, care este icoana în creiaţiune a Creiatorului, tipul legăturii desăvârşite de dragoste între oameni este cel realizat dela început de înţelepciunea divină în facerea omului, căruia i-a dat o singură pereche, ca să devină mai târziu simbol al unirii şi iubirii dintre Domnul nostru Isus Hristos şi Sfânta lui Biserică. Principial nici nu există în conştiinţa umană şi chiar în natură vre-un element, care să tindă a desfigura acest sens primordial al armoniei ce face frumuseţea vieţii susţinute şi călăuzite de iubirea Creatorului faţă de creatură, afară de ura lui Satan.

Vitalitatea şi vigoarea unui popor depinde în primul rând de igiena sexuală pe care o are în vedere statul, atât ca plan de regenerare generală, cât mai ales ca supraveghere dela caz la caz a fiecărei comune şi a fiecărui individ în parte. Ce plan de profilaxie morală este prevăzută pentru poporul român?

Ce educaţie cetăţenească se prevede în acest sens în cadrele: armatei, şcoalei... şi, nu-mi blestemaţi întrebarea, în ca cadrele celor ce se pregătesc pentru a servi Biserica?

Cine poate prevedea un viitor fericit acestei ţări, când este prea bine cunoscută nu numai viaţa pe care o duc foarte mulţi studenţi, ci până şi mentalitatea care este dureros de generalizată la noi, după care un abstinent sexual până la căsătorie este considerat dacă nu un ţicnit... atunci cel puţin un caraghios.

Cu toate acestea ce frumos şi ce demn este să fie omul atât de stăpân pe sine, şi atât de drept faţă de natură şi cinstit faţă de religie, încât să pretindă deplină castitate oricui dar să şi-o impuie în primul rând sieşi.

Cunoscătorii străbunelor „pravili ale legii" îşi amintesc de asprele pedepse prevăzute contra celor ce călcau regulele de morală sexuală, şi în afara celor ce le vor fi considerând drept ciudate curiozităţi, poate mai sunt iubitori de Neam, cari de dragul unui viitor mai bun ar prefera asprimea unor legi vechi împotriva dezastruosului libertinaj contemporan.

In interesul Ţării, cerem celor chemaţi să supravegheze tinereţea. Ei pentru asigurarea unui „viitor de aur", să se lapede de sine şi, fără a ţine seamă de bârfelile lumii, să ia asupra lor lămurirea problemei sexuale, din punct de vedere religios, moral, estetic şi medical, cu deplină competinţă faţă de mulţi-puţinii caraghioşi cari o trăim şi dorim să considere toţi drept cea mai mare mândrie „abstinenţa sexuală până la căsătorie", spre onoarea şi binele acestui neam!

ILIE I. IMBRESCU

Prof. dr. N. C. Paulescu

(Urmare din pag. I-a)

prin faptă pentru o politică creştină-naţionalistă integrală.

In 1922 alături de d. Prof. A. C. Cuza întemeiază „Uniunea Naţională Creştină" şi scoate sub directa sa îngrijire şi cu sacrificii personale „Apărarea naţională".

După constituirea „Ligii Apărării Naţionale Creştine", Prof. Paulescu este doctrinarul şi piatra unghiulară a organizaţiei L. A. N. C. Către el se îndreaptă şi tineri şi bătrâni să ceară sfaturi şi să-i îndrumeze pentru o politică cu adevărat românească. Intotdeauna casa lui era deschisă oricui, şi vorba lui înţeleaptă o împărtăşea cu dărnicie tuturor.

Marele savant Prof. Dr. N. C. Paulescu a fost un supraom identic previziunilor filosofului Nitzsche, însă un supraom al lui Crist. A fost un creiator în ştiinţă, un distins profesor şi părinte sufletesc al studenţimei, un cap luminat, apărător şi propovăduitor al bisericii, un naţionalist intransigent. A pătimit în tăcere pentru ideile şi sentimentele sale superioare şi şi-a trăit viaţa în deplină stricteţe a preceptelor religiei creştine. Prof. Paulescu a trăit ca un martir şi a murit ca un sfânt". — a spus d. Prof. Iorga. El este un magnific exemplu, care trebue reamintit fiecărui român. Şi, mai ales trebue reamintit conducătorilor de azi ai şcoalei, bisericii şi politicii ţării noastre, cari au abdicat dela simţul onoarei şi datoriei.

Prof. Dr. N. C. Paulescu a rămas pentru noi un părinte spiritual, căruia i-am promis, când l-am condus la lăcaşul de veşnică odihnă, că îi vom urma exemplul şi cuvântul.

P. TIPARESCU

Precizări

(Urmare din pag. I-a)

vor deschide universităţile.

Profitând de vizita d-lor Vaida şi Tilea la tabăra studenţească dela Eforie tocmai în momentul când se ţinea acolo consiliul U. N. S. C. R., studenţii i-au informat de hotărîrile lor, cerând guvernului să ia atitudine.

Domniile lor au recunoscut dreptatea cauzei şi au dat asigurări că însuş guvernul s'a gândit la măsurile propuse, cari foarte curând vor fi puse în aplicare.

Această întrevedere neavând nimic clandestin, *studenţii nepromiţând nimănui secretul convorbirilor*, au informat presa pentru ca guvernul să aibă ocazia să-şi confirme public intenţiile şi opinia să cunoască şi să aprecieze importanţa şi sinceritatea acestor declaraţii.

Ce a urmat?

Presa de partid, întrecându-se cu cea jidovească spumegă de furie.

Şi ceace ne-a surprins dureros, în însăş ziarul atâtor speranţe româneşti, în „Universul", un redactor care nu semnează, din motive de oportunism politic probabil, consideră „ridicol" şi „neserios" din partea guvernului să se preocupe de „Numerus Clausus"!

In ceeace priveşte guvernul, răspunsul a fost un comunicat al preşedenţiei care ar vrea să desmintă asemenea intenţii şi două timide circulări ministeriale cari ar vrea să le confirme.

Atitudinea şovăitoare, menajând putinţa de a da înapoi în orice moment, căutând să mulţumească pe studenţi, fără a pierde simpatiile din anumita presă.

Incă odată, se evidenţiază neputinţa organică a partidelor, de a rezolva marile probleme naţionale, chiar atunci când ar avea dorinţa sinceră.

Avem o experienţă prea lungă şi prea dureroasă pentru a crede că salvarea naţiei ar putea veni prin ele.

Dacă totuş, prin imposibil, din sânul lor s'ar ridica un om, care înfruntând partidul, sfidând forţa internaţională a francmasoneriei şi finanţei jidoveşti, de care orice partid e legat, trecând peste interese electorale şi de moment, ar impune o politică sinceră de românism, omul acela, adevărat om de stat, ar avea recunoştinţa noastră.

Nu-l vedem nicăeri însă, şi toată speranţa ne rămâne în *frontul unit al organizaţiilor naţionaliste* şi în forţa curată, cinstită şi neînvinsă a tinereţii noastre.

In ce priveşte atitudinea faţă de partide rămânem mai mult ca oricând pe vechile poziţii: *se exclude din viaţa studenţească oricine îndrăzneşte să activeze pentru un partid politic.*

„Cuvântul Studenţesc"

Un capitol din istoria studențimii Cernăuțene

Societatea academică română „Dacia"

— Cu prilejul aniversării a 28 ani de existență —

In ansamblul vieței studențești române, în care studențimea din Cernăuți s'a integrat fără rezerve din primele clipe ale relaizării visului nostru secular, Cerănuțul aduce o notă specifică și unică, prin felul său de oragnizare.

Crearea Universității cernăuțene, — care simboliza devisa „Drang nach Osten" în formă cultural și tendința de germanizare prin cultură a poporului, pentru justificarea raptului odios săvârșit cu un secol în urmă, — a avut, ca o consecință imediată și logică, înființarea asociațiilor studențești, pentru cari numeroasele Universități germane, ofereau modelele cele mai variate și mai alese.

Studenții români nu puteau rămâne refractari infuenței vechei și trainicei organizații a studențimii germane. Ei mai aveau inaintea lor și o pildă „România Jună" din Viena. Dar în imprejudările create, ei au dovedit o admirabilă intuiție a existenței, a viitorului menit prefacerilor, pentru cari ei trebuiau să prindă potecile tainice, ce duceau spre calea adevărată.

Și studenimea română din Cernăuți a adoptat la 1875 *forma de organizare cooperativă*, consacrată în tradiții, obiceiuri și forme, cari dădeau organizației un carcter de grupare inchisă, aproape de castă, cultivarea spiritului de camaraderie și sociabilitate, — dar acestora, pe lângă *exaltarea sentimentului național*, ea a adăogat nota: *activitate de pregătire și propagandă în domeniul culturii românești*. Așa s'a constituit vechea *„Arboroasă"*, care a fost zugrumată în procesul cunoscut, epntru motive naționale, — în acelaș fel i-a succedat acesteia „Junimea", n'au lipsit considerentele de mai sus — minus cel cultural — nici la constituirea Intrunirii *„Bucovina"*, care accentua influența germană, prin adoptarea formei de „Burschenschaft" conservativă, iar *Academia ortodoxă* le adopta și ea în general și în măsură mai mică, rezervând în special cultura și muzica teologică, fiind o asociație specializată de facultate. Iar când în 1905 se puneau bazele *„Daciei"*, dintre toate aceste elemente, *ridicarea prin cultură a maselor populare*, a fost înălțată la rang de caraceteristică și scop al societății.

Studențimea română din Cernăuți, repartizată în aceste societăți, nu avea o reprezentațiune centrală și coordonarre a intregei activități într'un organ unic și suprem cum este azi Centrul. N'a fost însă nici o problemă mare, de interes național, care să-i găsească pe studenții români divizați, deși între societăți exista emulație, deși au fost conflicte chiar. Și aceasta în primul rând datorită faptului că ivirea organizațiilor studențești și activitatea lor extrauniversitară, răspundea într'o măsură însemnată și tendințelor, curentelor, aspirațiunilor, cari animau massa poporului român bucovinean.

Nu este posibil a scrie istoria neamului românesc din Bucovina, începând cu mijlocul secolului trecut, fără a considera un element de primordială importanță : STUDENȚIMEA.

Atât de mult s'a prins acest element în intreaga desvoltare națională a acestui neam. Studenții, prin entuziasmul lor, prin elanul lor, prin capacitatea de luptă și influențare a masselor, — capcități în continuă potențialitte, — prin dispozițiunile sufletești, capabile a inregistra și oglindi toate curentele, tendințele și aspirațiunile — evident comune în raport cu idealul, care era unul singur, dar, natural adesea diferențiate în privința căilor și metodelor de acțiune, — studențimea, prin sicerітatea sentimentelor și spontaneitatea exteriorizării lor în acte, a fost sufletul unei întregi mișcări pentru o viață națională nouă și de revendicare a drepturilor încălcate.

Inființarea „Daciei" se situiază pe aceeaș linie. In pragul secolului nostru, Românii din Bucovina încep a fi penetrați de așa numitul curent democratic, recte *ridicarea țărănimii pentru intrarea în viața politică, cu ajutorul culturii și organizării economice. „Dacia" a fost refluxul acestor noui tendințe și ea a deschis calea — cum afirma odată d. prof. Tr. Brăileanu — pentru participarea efectivă a țărănimii la viața politică a Bucovinei.*

In susținerea intereselor studențimii române, în cursul ultimului sfert de secol, precum și în mișcările dela 1922 încoace, „Dacia" a dat totdeauna combatanți curagioși, în primele linii de bătae, și ea a stat alături de celelalte societăți studențești, în acțiunea de revendicare a drepturilor națiunii române, înainte de războiu în Bucovina stăpânită de străini. Ea s'a remarcat însă și și-a creat un loc propriu în domeniul de activitate național-culturală, ilustrat mai sus, care forma principalul scop al constituirii sale.

Potrivit acestuia, „Dacia" s'a angajat dela început să organizeze cunoscutele societăți populare „Arcășii", cari sub aspectul unor organizațiuni sportive de intervenție în caz de incendiu, au fost nucleele de educație națională și culturalizare a țăranilor români. După unire societatea a întreprins o reorganizare a lor, în conformitate cu noua situație, iar anul trecut s'a început o nouă reorganizare, temeinică, și azi în curs. Cei 28 ani de existență a „Arcașilor", cum și extinderea lor în afara foștelor granițe ale Bucovinei, denotă o operă viabilă.

Ridicarea țărănimii pe teren economic, s'a făcut prin organizarea de bănci populare, unde „Dacia" și-a dat tributul său alături de celelalte societăți. Când știm că această acțiune nu era ocrotită și sprijiintă de stăpânirea austriacă, așa cum statul român are azi în cădere înființarea băncilor populare, ne putem da seama de seriozitatea activitătii extrauniversitare a studențimii române din Bucovina. Aceasta îmbrățișa, însă, în primul rând — și mai ales în cadrul „Daciei", domeniul de propagandă culturală în popor. „Arcășiile" erau un mijloc. Bibliotecile populare, casele de lectură, șezătorile, cari se înființau și se organizau intens și continuu, au animat dintr'odată lumea satelor și au transpus-o într'o viață nouă. Oricine vizita satele bucovinene înainte de războiu, găsia în fiecare din ele, pe casa cea mai răsărită, tabla cu inscripția „Cabinet de lectură" sau „Casă de citire" și nu dădea nicăeri peste detestabilele firme de azi „Casa de sfat a partidului x.".

Așa s'au pregătit sufletește Românii Bucovineni pentru ziua mare a unirii!

Momentul suprem pentru această pregătire a fost *expoziția dela București din 1906*, în cadrele căreia „Dacia" a figurat cu fapta grandioasă: conducerea miilor de țărani bucovineni, cari în Parcul Carol au făcut cunoștință cu realizările tânărului stat independent român, au trăit cu frații din Vechiul Regat și din celelalte provincii subjugate, câteva zile de viață comună, au prins duh din duhul României libere în excursia prin țară până la Constanța și Iași și s'au întors acasă cu focul luptei de eliberare și cu concepția „Daciei" mari și adevărate. Și astăzi vom găsi în casele atâtor țărani bucovineni, printre icoanele sfinților, tablourile lui Ștefan cel Mare, Mihai Viteazu, Regele Carol I și ale altor eroi ai istoriei noastre, — tablouri aduse la 1906 din București.

Pe linia culturală se așează și activitatea „Daciei" pentru combaterea analfabetismului. Puțin după constituire, societatea a inifințat în Cernăuți și suburbii cursuri pentru analfabeții țărani, meseriași, negustori și muncitori, cari au continuat mult timp și unde membrii activi și foștii membri ai „Daciei", predau gratuit cunoștințele elementare.

In editura societății au apărut înainte și după războiu cărți și broșuri de popularizare a operelor clasicilor români și ea a redactat o serie de ani un calendar pentru copiii de școală primară.

Străduințele, puse în slujba misionarismului cultural, n'au încercat după unire. Ele traduceau acum noul ideal de unificare sufletească a fraților întruchipați în cuprinsul acelorași hotare. „Dacia" a continuat și cu înființarea bibliotecilor populare, serbările culturale și propaganda românească în regiunile înstrăinate, — toate formând programul activității în vacanțe. Numai în cursul verii trecute, societatea a organizat vr'o 50 de șezători culturale și a alimentat și înființat vr'o 30 de biblioteci populare.

Evident că nu era greu a îndeplini acestea, când mijloacele stau la dispoziție. Dar „Dacia" a existat și a activat totdeauna prin *propriile mijloace*. Membrii ei s'au recrutat totdeauna în marea majoritate dintre fiii de țărani și nu au ca atare altă avere, decât „sărăcia și nevoile și neamul". Totuși, din cotizațiile acestora, ale foștilor membri — membrii „emeritați", cari azi însă în cea mai mare parte au rămas în restanță, din cauza vitregiei vremii, — ale membrilor sprijinitori, — și aceștia de altfel săraci și restanțieri azi — din veniturile seratelor, obol la obol au strâns an de an fonduri, cu cari „Dacia" de la început și-a achiziționat un local pentru sediu — azi are două camere frumoase în clădirea „Societății pentru cultură" din Piața Unirii, — și-a întocmit o bibliotecă proprie — cu vr'o 5000 volume, pe lângă periodice, — o bibliotecă „rurală", din care se alimentează și se înființează bibliotecile populare și a creat și un fond „neatacabil", destinat ridicării unui cămin propriu. Sprijinul material extern a fost foarte rar, redus și izolat. Câteva instituțiuni de cultură românești au făcut donațiuni de cărți, ca de ex. Casa Școalelor și Academia Română.. Iar fondul pentru cămin a fost sporit cu banii rezultați din vinderea unei parcele, cu care societatea a fost împroprietărită. Se adunase o sumă frumoasă, peste un milion lei și societatea era în căutarea unei case potrivite. Numai că pe acest fond a găsit cu cale să-l înmormânteze, un institut bancar *românesc*, unde „Dacia" și-a adunat tot surplusul muncii ei de decenii, institut, care acum este în pragul falimentului.

Astăzi, „Dacia" trăiește, poate mai mult ca în trecut, prin sine, fără absolut nici o subvenție sau ajutor material extern. Străduințele și activitatea se mențin la acelaș nivel. Se găsește însă undeva explicarea posibilității de viață și activitate: *gospodăria administrativă exemplară*, oricât de redus ar fi banul. In alte vremuri enunțarea acestei propozițiuni n'ar fi avut rost. Azi, noi amintim aceasta și precizăm, fără frică de desmințire sau exagerare, că orice instituțiune, în materie de ordine în administrație, poate lua pildă dela societățile studențești din Cernăuți.

Dar mai mult decât datorită altor imbolduri, societatea acad. „Dacia" străbate cu tărie calea grea și spinoasă a vieții studențești, a educării unei frânturi din tinerime, pentru o demnă viață socială și un cald ideal național, a misioanrismului pus în slujba ridicării culturale a poporului dela sate — prin elanul și sufletul tineresc, prin sentimentul de abnegație, în care sunt crescuți membrii ei, prin viziunea unor alte destine ce trebuesc create neamului, — toate acestea s'au contopit în cuvintele atât de sugestive ale poetului G. Coșbuc, pe cari „Dacia" acum 28 ani le-a ales ca deviză, cu cari pornește oriunde la drum, deschide întrunirile și adunările ei și-și începe serbările.

„Altarul de jertf'al națiunii
să fim
Și sufletul neamului nostru".

Ion Negură

Primul congres al Studenților Ardeleni dela Universitatea din București

In decursul vremii, împărțiți în provincii distincte și independente, având fiecare a se lupta eroic cu nevoile și greutățile lor specifice, și, supuși fiind unor stări de lucruri variate, au fost siliți să ducă o viață și să se adapteze situațiilor ce difereau dela provincie la provincie. Consecința fatală a acestui proces istoric, a fost că, pe clișeul indicator al caracterului românesc, să apară particularității și varietăți de caracter și temperament, adeseori destul de accentuate, deși nu exagerate, pentru fiecare provincie românească. Aceste particularități, nefiind decât strălucite desvoltări și adaptări, ale aceluiași fond și ale acelorași însușiri românești, nu s'a supus la diferite condițiuni de viață, valorificarea la maximum, pentru a ajunge la crearea adevăratului și superiorului suflet românesc, atât de necesar tânărului nostru stat, nu poate exclude însumarea acestor particularități, cari, colorează atât de plăcut, mozaicul complex și multicolor „sufletul românesc".

Așa încât să încurajezi desvoltarea calităților și obiceiurilor bune ale unei privincii, apare ca un imperativ național pe care numai miopii și răuvoitorii îl pot nega.

O provincie mai are și nevoile ei locale; unele din ele, chiar primează. Să dai ocazia tineretului dintr'o regiune, să ia cunoștință de problemele locale, să se pătrundă de trecutul măreț al înaintașilor lui, să evidențieze ce-i bun la el acasă, și să înlăture ce-i rău și, mai ales, să-l antrenezi, în opera constructivă, care va trebui să fie idealul generației noastre, „România Mare, unitară și întregită sufletește".

Iată rolul covârșitor al congreselor regionale studențești. Nu trebue deasemeni, neglijat faptul, că se ajunge pe această cale la conlucrarea cât mai strânsă între generații. Multe, foarte multe prietenii s'au legat și foarte mulți aderenți a câștigat studențimea cu această ocazie.

Rezultatele obținute, sunt mai mult decât satisfăcătoare. Congresul dela Arad, ținut în zilele de 21-22 August a. c., a fost o strălucită verificare a celor spuse mai sus. A fost, într'adevăr, un congres de intelectuali. Cu excepția unor ieșiri violente și adeseori triviale, ce au eșuat lamentabil, s'a putut păstra ținuta academică și demnă, atât de necesară românismului la granița de vest a țării.

Conviețuirea cu minoritarii, constitue o problemă grea de rezolvat pentru viitor, și poate cea mai capitală, Ardeleni. S'a discutat cu mult calm și cu multă maturitate. Problema a fost pusă, și desbătută pe larg. Studențimea s'a sesizat, și încă multe congrese vor desbate, vor complecta și poate vor păși spre definitiva ei rezolvare.

A răsunat sguduitor, impresioannt și amenințător glasul studențimei, care a demonstrat științific, drepturile milenare ce le avem noi asupra Ardealului, pe care nici o forță din lume nu ni-l va mai putea răpi. Intotdeauna, când era vorba de raporturile românilor cu minoritarii, apărea silueta sveltă a fiului brav de erou, a acelora cari au înfundat pușcăriile îngrozitoare din timpul dominației magiare și stăpânitorii de azi, întindeau o mână frățească și demnă, asupritorilor de ieri.

Studențimea ardeleană, trebue remarcat faptul, are o falangă de conducători cari, mai presus de toate, sunt intelectuali. Nu admit studenții ardeleni, orientări bazate pe manifestațiuni mistice. Doctrine sănătoase, serioase, cu structură intelectuală, sunt singurele cari pot fi accesibile tineretului ardelean. Ei au principiile lor de orientare actuală, grefate pe un fond național-tradiționalist. După cum era și firesc, Ardealul a dat mai mulți conducători, cari, domină istoria neamului nostru. Nicăeri însă, conducătorul nu a avut nevoe de o mai vădită impersonalitate ca în Ardeal. Ardealul nu are cultul omului, decât atât cât el a întrupat idealul și revendicările națiunii sale. Ei nu au decât o mistică: MISTICA NAȚIUNII. *Studențimea ardeleană are educație respectului față de bunii conducători ai Ardealului oprimat.*

Cu rezervele unei atari tradiții, tânăra generație ardeleană, este gata de a se încadra într'o mișcare naționalistă de dreapta, uintară și intregită, ce trebuie realizată cu orice sacrificiu și bazată pe ideologia ce are la bază furmula: „Cristos, Rege, Națiune".

Lipsurile ei materiale sunt multe și studențimea ardeleană este săracă. Cu hotărîrea și munca, lpsurile vor gi însă acoperite.

Judecâtă lucrurile prin prisma ei de vedere, studențimea ardeleană se întreabă cu mirare:

Care este motivul pentru care, minoritatea sasă, cu care ne leagă un trecut comun de suferințe, în cazul când sunt sinceri, i nprogramul ce-l afișează, atunci când se organizează după modelul hitleriștilor din Germania, de nu se înglobează într'una din cele două organizațiuni naționaliste, cu care ei spun că au unitate de vederi?

Bine organizat și condus de mâini energice, într'o ambianță de naționalism și demnitate, congresul dela Arad al studenților ardeleni, a fost unul dintre cele mai reușite congrese studențești ce s'au ținut până în prezent, și a sfârșit printr'o înălțătoare manifestație românească, la granița de vest a țării.

Amedeu Bădescu
vice președinte al C. S. B.
și deleg. U. N. S. C. R.
la congres

Tabăra studenţească „Regele Carol II" dela Techirghiol-Eforie

Inagurarea taberei

Anul acesta, Uniunea naţională a studenţilor creştini români, a reuşit să organizeze şi să pună la dispoziţia studenţilor, o tabără de vară la mare de câteva sute de locuri. Deşi deschisă la 1 Iulie, tabăra a fost inagurată oficial abia la Iulie, deoarece la această dată se întruneau în consiliu la Eforie, delegaţii tuturor centrelor studenţeşti din ţară.

Situată imediat la apus de tabăra oficiului naţional de educaţie fizică, pe un teren sănătos, la distanţă de praful drumurilor şi fumul trenurilor, totuş destul de aproape de plaje, tabăra studenţească îşi aliniază corturile albe.

Alea de nisip fin ne conduce printre terenurile de sport, printre corturi, la sufrageria spaţioasă, răcoroasă, gătită de sărbătoare, unde va avea loc ceremonia inaugurării.

Lume multă, dar aproape numai tineret, dela celelalte tabere

. venit şi d. prim ministru Vaida Voevod, însoţit de subsecretarii de stat Tilea şi Şerban, care a ţinut să cunoască de aproape această realizare studenţească!

După slujba religioasă, preotul subliniază atitudinea morală a studenţimii române, care de câte ori porneşte la înfăptuiri îşi înalţă gândul spre Dumnezeu, îşi pune nădejdea în El. Pornind astfel în luptă nu se poate să nu reuşească, nu se poate să nu învingă.

Discursul preşedintelui Ştefan Câmpineanu

Luând cuvântul d. Ştefan Câmpineanu, preşedintele U. N. S. C. R. rosteşte următorul discurs:

Studenţimea română-creştină a fost învrednicită să ducă, timp de zece ani, o viaţă de încercări morale şi materiale atât de grele, încât miracolul unei rezistenţe, demne de aprecierea şi recunoştinţa istoriei, nu-l putem explica decât prin însuşi numele nostru de studenţi „creştini" cari ne-am bucurat întotdeauna de asistenţa şi ajutorul Puterii care este mai presus de legile naturii şi de legile omeneşti şi în care noi credem.

Din această lege pe care ne-a dat-o Mântuitorul, studenţii îşi pot desprinde un contur bine definit de tendinţe şi realizări în cadrul unei finalităţi spre ideal, care este însăşi străduinţa spre perfecţiune şi asemănare cu Dumnezeu, ideal cu adânci rădăcini în realitatea vieţii naţionale, din care cresc şi se impun toate imperativele purtării de grije pentru tot ce Neamul nostru ne dă dreptul şi chiar datoria să contribuim la binele lui, la progresul lui moral şi material, tocmai în virtutea „iubirii de aproape".

Această taină a legăturii între realitatea de multe ori crudă şi între fericirea care izvorăşte din atingerea treaptă cu treaptă a idealului, se vădeşte şi se concretizează strălucit în zbuciumul celor ce sunt oglinda trebuinţelor şi străduinţei poporului român, sbuciumul studenţilor creştini-români.

Viaţa noastră studenţească se poate împărţi în două etape: prima care este a deceniului 1922—1932, când de la prima moţiune votată la Iaşi şi până la congresul general dela Braşov, s'a dat o luptă de idei din care s'a desprins tot mai clar ideologia şi planul cât mai realist în care trebuie să se organizeze studenţimea creştină română, şi a doua etapă cea dela 10 Dec. 1932 înainte, când poi obiectivul prevederilor pentru cei ce ne vor urma în conducerea vieţii studenţimii.

La Bucureşti tindem spre perfecţionarea a două lucruri:

1. Publicaţiile periodice şi monografice.

2. Amenajarea şi îmbogăţirea treptată a sediului U. N. S. C. R., Centrului studenţesc Bucureşti şi Cooperativa „Casa Studenţească" în care avem toată speranţa de a se da ce-a mai bună organizare materială U.N.S.C.R. şi centrelor studenţeşti în fiecare centru.

Pentru îngrijirea de sănătatea şi reculegerea studenţimii după surmenajul la care ajunge într'un an de viaţă a cărei condiţii mizere şi îngrijorătoare le cunoaşteţi prea bine şi cari expun la tot felul de boale pe cei ce n'au aproape nici un ajutor material de unde urmează şi o scădere demoralizatoare a nivelului sufletesc la cari trebue să se menţie oricare civ-academic, avem prevăzut ca punct special organizarea de tabere la mare şi munte şi cu timpul chiar sanatorii studenţeşti de cari să poată beneficia oricare student român, în cele mai avantajoase condiţiuni.

Vedeţi aici tocmai începutul realizării acestui gând creştinesc, care va da o frumoasă contribuţie la servirea energiei naţionale, în această tabără pe care sperăm s'o perfecţionăm din an în an, mărind'o până la a putea fi găzduiţi pe preţuri minime, cât mai mulţi studenţi.

Bucuroşi de aceste realizări şi recunoscători celor ce ne-au sprijinit pentru reuşita lor, ţinem să mulţumim călduros d-lui prim ministru Vaida Voevod şi d-lui ministru Viorel Tilea şi-i rugăm ca să îmbrăţişeze întotdeauna cu dragoste părintească toată străduinţa noastră se îndreaptă spre punerea în practică, oricât de modest, a îndeplinirii doleanţelor ce se desprind din ideologia căreia i-am fost şi-i vom rămâne fideli, şi în acelaş timp, o bine îndrumată organizare materială a centrelor studenţeşti cari compun U.N.S.C.R.

O succintă expunere a realizărilor în acest senz îmi veţi permite să fac acum, pentru ca de aci să putem trasa a-toate doleanţele şi revendicările studenţimii creştine

Şi acum, pentrucă mai avem de mărturisit adevărul că, pentru bunul mers al acestei tabere, am avut un sprijin nespus de mare şi din partea O.N.E.F., ţinem să exprimăm toată mulţumirea şi recunoştinţa noastră conducătorilor acestui mare institut naţional d-lui general Bădulescu şi d-lui maior Hergot, care au avut toată bunavoinţă faţă de Uniune şi au dispus ca să ni se pună la dispoziţie în mod gratuit tot programul, tot materialul şi chiar din personalul instructor al O.N.E.F. pentru ca membrii taberei noastre să se poată bucura de toate avantagiile şi posibilităţile unei reînoiri şi educaţii sistematice a fizicului lor.

Cu această solemnă ocupaţiune ţinem să exprimăm şi salutul nostru frăţesc acelor cari dintr'o ţară amică au venit să se bucure de dărnicia pământului nostru frumos şi bogat, colegilor noştri studenţi polonezi.

române, cari sunt desprinse de sufletul ei curat şi tânăr din chiar durerile acestui neam în serviciul căruia s'au pus.

Tot odată gândul nostru se îndreaptă cu cea mai mare recunoştinţă şi cu neţărmurit devotament spre acela care este iubitul nostru Rege şi care ne-a onorat cu înalta Sa permisiune ca prima tabără a U. N. S. C. R. să poarte numele „Regele Carol II".

Vederea de ansamblu a taberei studenţeşti

Cuvântarea d-lui prim Ministru Vaida Voevod

D. prim ministru Al. Vaida-Voevod vorbeşte apoi studenţilor, spunând în esenţă următoarele:

Încerc o nespusă bucurie văzând că studenţimea română creştină are un atât de promiţător program pentru viitor, tinzând la o evoluţie fizică şi morală sănătoasă.

Generaţiile trecute au avut ca ideal întregirea ţării. Acest ideal, cu ajutorul lui Dumnezeu, noi l-am înfăptuit. Astăzi avem o ţară bogată, binecuvântarea lui Dumnezeu a dat rod, căci poporul nostru are calităţi alese şi este muncitor.

De câte ori se întâmplă să avem decepţii, ne gândim că am văzut îndeplinit un ideal, pe cari alţii l-au visat în trecut.

Vouă vă este dat să îndepliniţi un nou ideal prin „selectarea rassei", să făuriţi un popor pe care nimic să nu-l poată mişca de aici.

Şi în acţiunea începută nu trebue să vă lăsaţi conduşi decât de înţelepciunea voastră.

Mă simt fericit văzând această iniţiativă. Prin înfăptuirea noastră ne veţi da o rassă puternică, sănătoasă.

Pe vremea tinereţii mele, ni se spunea mereu: carte, numai carte! Cei cari făceau sporturile din acea vreme, erau taxaţi deadreptul de haimanale.

D-voastră nu trebue să vă pierdeţi în discuţii teoretice, în ideologii de import; un program simplu vi se impune: naţia, patria, regele şi legea din strămoşi.

Toate eforturile trecutului sunt zadarnice fără menţinerea vechilor tradiţii, şi în primul rând, tradiţia monarhică.

Termin urând „să trăiască regele Carol".

Orice organizaţie sportivă va progresa, trebue să progreseze, fiindcă atât colectivitatea cât şi individul simte priveghind protector, ochiul Regelui.

Dumnezeu să vă dea puteri să realizaţi an de an cât mai mult.

Credinţa inespregnabilă să vă ajute.

Să trăiţi.

După ceremonia inaugurării conducerea taberii oferă participanţilor o gustare, urmată de dans, studenţii dispunând de o orchestră foarte bună.

Tabăra, văzută din spre mare

Primul ministru al Poloniei, în vizită la tabăra studenţilor, întreţinându-se cu vice-preşedintele U.N.S.C.R., Mihail Panaite

Consiliul Uniunii naționale a studenților creștini români din Iulie

Consiliul U.N.S.C.R., convocat pentru luna Iulie, s'a ținut între 15—20 Iulie la București și 21—23 Iulie la tabăra studențească dela Techirghiol-Eforie, fiind reprezentate toate centrele studențești din țară.

Comemorarea prof. Paulescu

Inainte de a-și începe lucrările, consiliul a ținut să aducă prinosul său de recunoștință, către marele român care a fost profesorul Nicolae Paulescu, oficiind un parastas la biserica studențească și apoi la mormântul profesorului dela cimitirul Belu.

Cu această ocazie, preotul studenților Nicolae Georgescu-Edineți a ținut următoarea cuvântare:

Doi ani dela moartea profesorului nostru al tuturora, profesorul naționalismului integral, Dr. N. Paulescu.

A fost un savant, un maestru al științei. Și numai coaliția internațională a vrăjmașilor de totdeauna ai creștinismului l-a circumscris între granițele noastre, fără să-și dea seama că, tocmai prin aceasta, a făcut, din el, unul dintre cei mai proeminenți sfinți ai neamului românesc.

A fost un doctrinar al naționalismului, înaintea căruia toate organizațiile naționaliste, dacă vreți „de dreapta", așa cum place atâtora să ne intituleze, se vor închina cu respect, din ce în ce cu mai mult respect, cu cât vremea va trece. Iar când, cu ajutorul lui Dumnezeu, va suna ceasul biruinței, chipul lui va străluci în panteonul național, înconjurat de simbolul celor cari au pregătit această biruință.

A fost omul de doctrină creștină, pe care l-au revendicat deopotrivă ortodocșii și catolicii, a fost patriarhul, căruia i-a lipsit numai taina hirotoniei și aceasta numai din cauza extremei modestii ce i-a impodobit vieața și care lipsește cu desăvârșire celor cari s'au învrednicit să primească această dumnezeească taină.

Sf. Ioan Hrisostom se găsește acum, în lumea celor cari moștenesc împărăția, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin ,în bună companie.

Inălțătoare pildă pentru tineretul care din propie inițiativă, săvârșește acum pomenirea lui Nicolae Paulescu.

Inălțătoare pildă pentru tot ce este român și creștin!

Rugați-l cu toții să vegheze, asupra destinelor noastre viitoare!

Urmați-i pilda! „Aduceți-vă aminte, continuu, de mai marii voștri, cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu și privind la săvârșirea vieții lor, să le urmați credința".

Veșnică să-i fie amintirea!

Sfințirea sediului Uniunii

La ora 12, în prezența consilierilor din toate centrele, preotul bisericii studențești, părintele N. Georgescu Edineți oficiază slujba religioasă la sediu, sfințind toate încăperile.

Sf. Sa, se adresează apoi studenților cu următoarele cuvinte:

Studenții universitari creștini români, au acum, după sforțări uriașe, casa lor. Oricare ar fi mijloacele prin cari ei au isbutit să o aibă, se cuvin toate laudele conducătorilor de azi ai studenților.

O casă nu înseamnă însă că luptele s'au sfârșit; ba dimpotrivă, că luptele pot să aibă acum, mai mulți sorți de izbândă, că biruința se apropie.

O poziție cucerită, un cămin asigurat, nu trebue să atenueze caracterul combativ al unei armate naționaliste.

Studenții sunt ai țării, studenții sunt ai nației românești. Și nația nu doarme pe roze. Ori cât am vrea să fim de optimiști, de vrem pace, trebue să fim oricând gata de război. Nu înțeleg prin aceasta dorința de agitații; dar dacă e nevoe de agitații, pentru a întreține continuu vie, trează, conștiința românească a acestui popor, agitațiile nu constitue o infracțiune, ci un rău necesar.

Biserica, eu sunt preot, nu vrea, nu, trebue să dorească războiul, dar îl tolerează ca pe un rău necesar.

Și atunci, firesc este, ca să preferăm sclaviei fără războiu, războiul fără sclavie.

„Cei poartă jugul, și-a trăi
„Cei ce poartă jugul, și-a trăi mai vor,
„Merită să-l poarte, spre rușinea lor".

Și după câte știu, nimeni n'a scos din antologia neamului românesc aceste sfinte cuvinte, de dragul internaționalismului pe care-l predică străinii sau înstrăinații, pe meleagurile acestei de Dumnezeu binecuvântate țări.

Oricare ar fi suferințele, pe cari generația tânără le mai are de îndurat până la biruința finală care trebuie să vină, îi recomand, ca preot al studențimii: Nici un pas înapoi!

Calculele, planurile și aprobările oficiale, lăsați-le pe seama bătrânilor.

Intrucât însă bătrânii nu ne oferă o viață mai bună, la care avem dreptul acasă la noi suntem deslegați să privim veșnic spre ideal, asigurând, dacă nu nouă, cel puțin celor cari vin după noi, viața la care românul are dreptul în țara lui.

In aceste sentimente, binecuvântez casa în care doctrina pentru care atâtea generații de studenți au luptat și suferit poate fără rezultat, va cunoaște zorile biruinței.

A urmat apoi o agapă frățească.

CONGRESUL DELA VENEȚIA

Se hotărăște participarea printr'o delegație în frunte cu d. ing. Popescu-Botoșani, președintele de onoare al Uniunii.

Orientarea politică

După ample discuțiuni consiliul a votat cu unanimitate moțiunea următoare, care pune de acord toate propunerile făcute de centru:

Studențimea română creștină în ultimii unsprezece ani de activitate, a reușit să-și traseze definitiv o atitudine de completă independență spirituală și materială față de partidele politice, care turburau mai inainte întreaga activitate a generațiilor tinere pentru ambițiuni meschine și trecătoare.

Uniunea națională a studenților creștini români, sprijinită în activitatea sa de toate centrele studențești din țară, a luptat neincetat atât pe terenul ideologic al naitonalismului integral și intransigent, cât și pe acel al revendicărilor de ordin material, continuând în perfectoă consecvență cu principiile înscrise în moțiunea dela 10 Decembrie 1922. In acest timp studențimea română creștină a știut să renunțe de multe ori la revendicări de ordin material, n'a renunțat însă niciodată la independența în lupta pentru triumful naționalismului creștin.

In conformitate cu Moțiunea votată în congresul studențesc dela Craiova Uniunea și centrele studențești au colaborat în totdeauna cu organizațiile politice naționaliste, în toate chestiunile care depășeau cadrul strâmt al unei activități de partid și au lăsat studenților toată libertatea ca, individual, să se înregimenteze în oricare din aceste organizațiuni; n'au înteles însă niciodată nici să piardă din vedere obiectivele profesionale ale activității lor și nici să renunțe la independența lor devenind anexă a acestor organizațiuni politice. In cadrul acestor principii colaborarea în viitor nu este exclusă.

Mișcarea studențească, după cum se știe, este premergătoare apariției celor două organizații politice: Liga Apărării Naționale creștine și Garda de fer.

Studențimea română creștină a salutat cu mult entuziasm înființarea Ligii Apărării Naționale creștine, ca organism politic, menit să rezolve în cadrul legal, toate doleanțele unei genera4ii năpăstuită de politicianismul iudeo-francmasonic; a fost însă profund de îndurerată, în momentul când, din motive pe care nu le cunoaștem, unitatea mișcării politice naționaliste a fost scindată.

In nădejdea că alte evenimente mai favorabile vor regrupa din nou toate forțele naționaliste, am menținut aceiaș simpatie pentru toți fruntașii naționalismului, indiferent de nuanța lor politică.

Intrucât însă, pe zi ce trece, prăpastia idntre cele două organizațiuni se adâncește tot mai mult, în loc să se niveleze, și întrucât această diferențiere a dat naștere la conflicte regretabile chiar în sânul vieții studențești, facem un nou și călduros apel către fruntașii Ligii Apărării Naționale creștine și ai Gărzii de fer ca să caute pe cât va fi posibil să găsească până la primul congres studențesc, soluția unității mișcării naționaliste.

Până atunci, Consiliul general al Uniunii naționale a studenților creștini români ia cu durere următoarea rezoluție tranzitorie:

Ori de câte ori se va observa că un student, sau conducător de orga-

(Urmare în pag. 6)

Tabăra studențească dela Eforie

(Urmare din pag. IV-a)

O zi la tabără

Am rămas acolo o zi încheiată, să cunosc mai deaproape tabăra studențească, cu viața ei particulară.

Deși înfiripată în grabă de către studenți, numai de către studenți, fără experiență în asemenea întreprinderi, se prezintă deasupra tuturor așteptărilor. Masă excelentă, corturi spațioase, curate rezistente la cele mai mari ploi — și au fost destule în Iulie — iluminate cu electricitate. Sufragerie mare, răcoroasă. Bufet ieftin, cu prăjituri, înghețată, în permanență, orchestră, terenuri de sport bine amenajate, material sportiv complect, bărci pentru canotaj, etc.

Dar ceeace face în deosebi farmecul vieții în tabăra studențească e spiritul care domnește, atmosfera de entuziasm tineresc.

Numai oameni tineri, studenți și câțiva titrați și elevi de liceu. Camaraderia se stabilește repede.

Din zorii zilei în plin aer și soare, corpurile lor bronzate, exuberante de viață, înalță imn tinereții.

Tot timpul, la plaje, la canotaj, la înot în largul mării sau pe terenurile de sport ale taberii.

In amurg, când restaurantele dela Carmen-Sylva sau cazinoul dela Eforie încep să se umple de lumea celor cari au fobia soarelui, cari n'au venit aici decât atrași de mirajul ruletei, sau să-și expună nudurile palide și pijamalele de mătase multicoloră și să-și frece burțile goale în frenezia rumbelor africane, în acest timp, la tabăra studențească, după o zi plină, un moment de reculegere sufletească: rugăciunea și coborîrea drapelului.

Apoi, încet încet, zgomotele încetează, luminile se sting.

Numai într'un colț al taberei, în fața unui cort mic și cochet, care atrage atenția prin forma sa deosebită de a celorlalte, un grup stă încă de sfat, în jurul unei vetre improvizate.

E cortul doctoranzilor Sârbulescu și Petrescu, îndrăgostiți ai naturii, cari plecând dela București cu o barcă minusculă pe Dâmbovița, au colindat toată Dunărea, pătrunzând taina minunată a bălților ei, a deltei, comorile de frumuseți ale Razelmului și celorlalte lacuri de pe litoral, poposind în sfârșit aici.

Sub splendoarea înstelată a nopții de Iulie, la lumina jărateculului care aruncă reflexe de sânge pe chipurile arămii, d-rul Sârbulescu evocă minunea locurilor pe unde a umblat, lacurile cu ape încremenite, ca în basmele copilăriei, cu nuferi uriași și lebede de zăpadă, insulele plutitoare, popasurile de noapte la înjghebările de pescari bărboși, voioși și ospitalieri, mirați că văd oameni străini pe locurile pe cari numai ei le cunosc.

Toți cei cari îl ascultă se simt cuprinși de acelaș dor de călători:

— „La anul ne luăm și noi bărci, plecăm toți cu tine, te facem amiralul flotei."

Dar Sârbulescu iubește singurătatea, absolutul:

— „La anul îmi iau avionetă, dacă vreți, urmați-mă...

. . . .

Târziu, s'au stins și tăciunii din vatră, tabăra a adormit.

Totuș, câteva umbre se strecoară spre plaje. O barcă s'a desprins de țărm, și alunecă pe dâra de lumină, ca atrasă de discul fosforescent ce se ridică din mare imens, magnetic.

V. M.

Lucrările Consiliului

Intrând în ordinea de zi, consiliul a ales o comisie de verificare, compusă din d-nii: Tacu-București, Buia-Cluj și Plămadă-Cernăuți, care verifică gestiunea comitetului.

Directorii de departamente își fac rapoartele asupra activității dela ultimul consiliu: mișcările studențești, congresul dela Belgrad, campionatele sportive, realizările de ordin practic: tabăra de vară la mare, sediul din București, publicațiile de propagandă ale Uniunii, etc.

REORGANIZAREA CENTRELOR

Președintele Uniunii, ȘTEFAN CAMPINEANU își expune planul de reorganizare după următoarele principii:

1) Să se tindă la independența materială;

2) Unificarea a sistemului de organizare în toate centrele;

3) Să se creeze birouri și secțiuni în toate centrele, cari să lucreze în strânsă legătură cu departamentele uniunii;

4) Asistența studențească: cantine căminuri, asistență medicală, dispensarii, etc. organizate pe baze cooperatiste, cu o conducere centrală în „Casa Studențească" de pe lângă U. N. S. C. R.

5) Reprezentarea studenților în organizații să se facă pe alte baze pentru a se evita reprezentarea de mai multe ori a acelorași studenți, cum se întâmplă în sistemul actual.

După discuții la cari participă toate centrele, se alege o comisie care cere să redacteze proectul de organizare compus din d-nii *I. Negură*-Cernuți și *H. Stanca*-Cluj.

EDUCAȚIA FIZICA

Se hotărăște să se lupte împotriva tendinței de profesionalism și întreceri sportive, și pentru organizarea educației fizice raționale, în mase cât mai largi de studenți.

PROPAGANDA

Se hotărăște să se dea mai multă importanță activității de publicistică, să se tipărească broșuri de projagandă, să se pună la dispoziție „Cuvântului Studențesc" mijloacele necesare și să se activeze propaganda culturaă și națională prin cercuri de studii, conferințe, societăți corale, cercuri studențești.

Pentru combaterea propagandei revizioniste s'a înființat o comisiune specială în centrul Cluj.

MICA INȚELEGERE

Se vor face intervenții pentru ca rezoluțiile congresului dela Belgrad să fie puse în aplicare.

Au fost aleși în Consiliul M. I. studențești d. Crânjală-Iași și un reprezentant al centrului Cluj.

Consiliul U. N. S. C. R.

(Urmare din pag. V-a)

nizație studențească, încearcă să aservească mișcarea studențească în folosul organizației politice din care face parte, se va proceda imediat la eliminarea lui din toate organizațiunile afiliate Uniunii.

NUMERUS CLAUSUS

Preocuparea de frunte a consiliului, dă loc la îndelungate desbateri. Conducătorii centrelor studențești, vin cu statistici și documente cari învederează situația din ce în ce mai desastruoasă a elementului românesc, față de celelalte minorități, în special față de cea jidovească.

Se stabilește un program de revendicări cari tind la limitarea numărului minoritarilor în școli, profesiuni libere, etc.

Pentru susținerea acțiunii se va începe o campanie prin publicații, conferințe, întruniri, congrese, memorii, și se va face apel la parlamentarii naționaliști să aducă proectul de lege pentru protejarea muncii românești prin „Numerus clausus", în prima sesiune parlamentară.

Studenții, la deschiderea universităților, vor acționa în acelaș sens pe lângă forurile universitare.

PERSONALITATEA JURIDICA A SOCIETAȚILOR STUDENȚEȘTI

Pentru că societățile studențești au fost mereu stânjenite în acțiunea lor din cauza lipsei personalității juridice, s'a hotărât să se facă toate intervențiile pentru a se obține, și pune astfel capăt situației de inferioritate a societăților studenților creștini față de cele minoritare sau masonice cari toate se bucură de protecția legală.

UN INCIDENT

In cursul discuțiilor studenții **Totu și Mihail Stelescu** aducând acuzări grave președintelui U.N.S.C.R., Ștefan Câmpineanu, consiliul i-a somat să producă dovada afirmațiilor într'un anumit termen.

Cum aceștia nu au adus nici o probă în sprijinul afirmațiilor făcute **pe cuvânt de onoare** consiliul considerându-le calomnii, **a exclus pe numiții studenți din toate organizațiile studențești.**

ALEGERI

In urma demisiei din postul de director al departamentului afacerilor străine a d-lui Mihail Livadariu, în locul său consiliul a ales pe d. Horia Stanca, consilier al centrului Cluj.

Congresul studenților dobrogeni

Studenții dobrogeni, întruniți în congres la Constanța, între 5—9 August, după discuții foarte interesante, și-au sintetizat hotărîrile în moțiunea următoare:

Moțiune

Federația cercurilor studențești dobrogene se declară solidară fără nici o rezervă, cu acțiunea întreprinsă de Uniunea națională a studenților creștini români, deschizând o vie activitate prin cercurile județene pentru soluționarea crezului studențesc „Numerus clausus".

După ce constată starea precară a țărănimei din Dobrogea de a-și întreține copiii în școli prea îndepărtate, Federația roagă onor. ministerul instrucțiunii să înființeze imediat în Dobrogea, școale normale și seminarii pentru a nu înlătura dela cultură elementul esențial din România.

Pentru cultivarea unui spirit religios sănătos și îndreptarea morală a societății actuale, rugăm guvernul să ia măsuri pentru a obliga preoții să ție copiilor predici săptămânale, completând astfel programul analitic al cursurilor primare.

Pentru a se pune capăt demagogiei politice, care stânjenește activitatea didactică, cerem ca învățătorii și preoții să fie opriți de a face politică 10 ani dela data câu au fost numiți.

In urma largelor desbateri cari au avut în vedere informațiilor aduse cu privire la frecventarea învățământului primar, cerem insistent guvernului, de a aplica fără rezerve principiul constituțional „obligativitatea învățământului primar".

Deoarece actuala lege a învățământului secundar în raport cu situația precară a țăranului creată de starea economică de azi, impiedică cu desăvârșire pe fiii de țărani de a frecventa cursurile școalelor secundare, cerem ca 1/3 din locurile acestor școli să fie rezervate copiilor de țărani, întreținuți prin burse de stat.

Relativ la marea problemă socială a șomajului intelectual, Federația cere guvernului a rezolva cât mai neîntârziat această problemă. In această privință cerem o lege a cumulului cu energice sancțiuni juridice.

Criza universitară creind o situație precară studențimei care îi impiedică de a se deda cupațiunilor, facem apel la onor. guvern să sprijine studențimea remediind cât mai devreme acest neajuns al vieții studențești.

Pentru a se veni în ajutorul studențimei dobrogene, rugăm pe onor. instituțiuni din cele patru județe din Dobrogea să studieze mijloacele posibile pentru a clădi în cel mai scurt timp în București o cetate universitară a studenților din Dobrogea, iar în Iași un cămin.

Federația cere ca prefecturile județelor Caliacra și Durostor să ia toate măsurile pentru înființarea de cămine la București în toamna acestui an școlar, cunoscându-se că în caz contrar studențimea va lupta prin orice mijloace pentru înfăptuirea acestei pretențiuni.

Pentru îmbunătățirea situației în care se sbate țărănimea dobrogeană, cerem:

Organizarea profesională a agricultorilor pe baze cooperatiste în unicul scop de apărare a intereselor.

Inlăturarea politicianismului din aceste organizări economice pentru reușita lor.

Legiuiri pentru apărarea muncii agricole prin:

,scoaterea de sub iobăgia fiscalității excesive prin crearea unui criteriu de proporționalitate și apărare a muncii naționale;

crearea creditului eftin pentru agricultori și mai ales repartiția creditului național pentru organizarea satelor și înlăturarea creditelor date instituțiunilor bancare, care după cum s'a dovedit și-au creiat rente pe viață din camăta aplicată agricultorilor.

Organizarea țărănimii în vederea valorificării produselor prin înlăturarea intermediarilor, speculatorul interesului rural.

Educația tineretului într'un spirit pozitiv, o cultură, în concordanță cu specificul românesc și care este isvorât din tradiționalismul satului.

Crearea de subiecte în învățământ cu caracter practic agricol și înființarea de școli practice agricole în care tinerii țărani să-și primească educația interesului pe care-l reprezintă și mai ales că din această generație întoarsă la sate să se creeze burghezia rurală și astfel procesul de naționalizare al societății românești prin înlăturarea burgheziei orășenești străină și antinațională pentru că într'un stat agrar nu putem avea de cât o burghezie rurală.

Pentru românizarea și colonizarea Cadrilaterului de care se simte atât de mare nevoe.

a) Mutarea tuturor profesorilor, învățătorilor și funcționarilor publici, de origine bulgară, în vechiul regat.

b) „Numerus nullus", pentru minoritari în funcțiunile publice din Cadrilater și „numerus clausus" pentru minoritari în licee și universitate porporțional cu populația.

c) Un sever control pentru încetarea spectacolului rușinos al iredentismului încuibat în școlile bulgare, examene severe pentru echivalarea diplomelor la școlile române.

d) Elevii proveniți din licele bulgare, care urmează studiile în străinătate să nu poată profesa 10 ani în țară.

e) Mărirea salariilor învățătorilor, profesorilor și funcționarilor români din Cadrilater pentru ca să poată face opera de românizare, fără ca din punct de vedere material să fie la dispoziția minoritarilor bulgari.

f) Schimbul de populație între statul român și cel bulgar, ca singură măsură de românizare a Cadrilaterului.

Să se permită intrarea macedo-românilor și colonizarea oricât și în orice provincie românească.

Să se formeze cordoane de sate românești cu români și macedoneni la un loc, care să sperae pe bulgari.

Desființarea atenului popular din Bazargic.

Intervenția pe lângă guvern de a intra în posesia pământurilor lăsate prin emigrarea turcilor cum și pedepsirea acelora cari impiedică proemțiunea.

Inființarea unui comitet care să se ocupe continuu de apărarea intereselor agrare din această parte a Dobrogei.

Președintele Federației (ss) **Victor G. Dușa. Pr. Stelian Popescu**, președinte de Durostor. **Nicolae Andrei, președ.** Cercului stud. tulcean. **Cinstantin Mărgian,** vice-președinte al Cercului studențesc Caliacra. **Emil Ghiorghiu-Caliacra,** membru. **V. Lungu,** secretar general. **Aurel Boia,** casier.

Congresul studenților olteni

In zilele de 15, 16 și 17 August, a avut loc la Târgu-Jiu și Petroșani congresul studenților olteni, la care au participat și numeroși studenți din celelalte provincii precum și reprezentanți ai universității și organizațiilor studențești.

In urma discuțiilor, congresul a adoptat următoarea moțiune:

„Studențimea creștină din Oltenia, Olt și Valea Timocului, întrunită la Tg.-Jiu și încheindu-și lucrările celui de al IX-lea congres la Petroșani conștientă de rolul covârșitor pe care tineretul l-a jucat în decursul veacurilor, în viața popoarelor, inspirând marile fapte naționale ale conducătorilor noștri, hotărăște:

1. Studențimea să ia inițiativa constituirii unei Ligi antirevizioniste, care să întreție o vie propagandă în țară și în străinătate, împotriva revizuirii tratatului dela Trianon, tratat care n'a făcut altceva decât să pună o rezoluție istorică, sfărâmând statul ungar care stăpânise prea mult pe pământul Ardealului românesc.

2. Guvernele țării să atragă atențiunea minorităților maghiare, că poporul român, n'a înțeles niciodată larga toleranță ce li s'a acordat decât cu gândul că populația maghiară pe pământul Ardealului să câștige simpatia poporului român, necum să fie luată drept armă împotriva noastră.

3. Studențimea cere la întreaga presă din țară ca să se alăture ziarului „Universul" acordând pagini largi propagandei anti-revizioniste.

1. Studențimea olteană crede că a sosit momentul creerei unei universități la Craiova, prin înființarea sau detașarea câtorva Facultăți ale Universității din București în baza următoarelor considerente:

a) Toate provinciile românești au un așezământ universitar, cu excepție Oltenia; b) Universitatea din București e supra aglomerată, ceeace duce la o existență chinuită pentru student, și la o profesare incompletă pentru profesor; c) Caracterul specific, pronunțat oltenesc, mai mult decât în ori care altă provincie cere un așezământ universitar la Craiova; d) comparația cu alte țări, raportând numărul universităților la al populației ne arată inferiori.

Studențimea considerând că de stăpânirea industriei și comerțului nostru de către străini se leagă o mulțime de probleme vitale ale neamului românesc ca: Apărarea națională, desvoltarea economică firească, circulația liberă între clasele sociale românești și românizarea orașelor, cere următoarele:

b) Legiferarea și stricta aplicare a lui Numerus Clausus" extins până la numerus nulus în industriile și serviciile de apărare națională pentru străini de orice naționalitate;

c) Apărarea și încurajarea unei industrii românești și a capitalului românesc, iar cel străin să fie acceptat numai în condițiuni compatibile cu interesele naționale și demnitatea Statului nostru.

d) Expulzarea tuturor străinilor paraziți ai industriei și comerțului, a agenților anarhiști și disolvanți. Utilizarea energiilor naționale oltenești.

d) A se interveni efectiv și energic la persoanele în drept, pentru a se dovedi ce destinație a luat fondul strâns de oltenii, vânzători ambulanți din Capitală, pentru ridicarea unui cămin al lor propriu.

e) Studențimea să păstreze o sinceră și continuă legătură cu pătura țărănească.

f) Studențimea să strângă rândurile și alături de învățători și preoți să întărească lupta de luminarea țărănimei și înlăturarea analfabetismului.

g) Să se facă o cât mai întinsă propagandă pentru cooperație, dar o cooperație independentă de politicianismul meschin, care a compromis-o atât de mult.

h) Studențimea se leagă solemn că va lupta din toate puterile pentru a scoate țărănimea din ghiarele cămătăriei, prin soluționarea demnă și echitabilă a problemei datoriilor țărănești, care să nu compromită nici creditul și nici să încurajeze risipa.

Deplin convinsă de marele rol pe care l-a avut și trebuie să-l aibă ortodoxismul în viața poporului nostru, studențimea olteană cere onoratului guvern să dea cel mai larg sprijin bisericei naționale.

Pentru românii din Valea Timocului în baza principiului reciprocități de tratament al minoritarilor cerem:

a) Inființarea de școli românești în Valea Timocului.

b) Oficierea Cutlului religios în limba română prin reînființarea bisericilor românești și prin recrutarea preoților numai dintre români.

c) Incetarea prohibiției cotidianelor, revistelor și cărților românești în Timoc.

d) Incetarea persecuțiilor deslănțuite contra românilor din Valea Timocului, precum și ridicarea amenzilor ilegale ce se aplică acelor părinți ai căror fii urmează studiile în Patria Mumă;

e) Pentru cunoașterea cât mai de aproape a fraților noștri din Timoc, studențimea română și în special cea olteană să-și facă o datorie înaltă prin a-i vizita la casa lor în fiecare vară prin organizarea de excursii.

Guvernul țării să intervină pe cale diplomatică ca românii Timoceni de rit ortodox să depindă de Episcopia de Vârșeț.

Studențimea olteană considerând că este necesar o enciclopedie oltenească, roagă pe toți intelectualii de origină olteană să-și dea contribuția trimițând articole la revista „Analele Olteniei".

Studențimea olteană invită prefectura de Dolj ca, potrivit obligațiunei luată de d. prefect Iovipale în ziua de 11 Decembrie 1932, în sala Teatrului Național Craiova, se acorde suma de 500.000 lei pentru a întemeia chiar în această toamnă, un cămin studențesc, Doljiul fiind singurul județ oltean lipsit de o casă proprie în capitala țării.

Federația T. Vladimirescu a studenților din Oltenia cere U. N. S. C. R. să excludă din toate organizațiile studențești pe studenții cari au călcat demnitatea unui student creștin român.

—— o ——

Congresul Internațional studențesc dela Veneția

— Conferința internațională a presei studențești. — Al 4-lea congres internațional al studenților în drept —

Congresul Confederației Internaționale a studenților — la care participă delegați din întreaga lume — se ține anul acesta la Veneția, între 24 August și 2 Septembrie. Odată cu acest congres, și în cadrul lui, se ține și congresul internațional al studenților în drept și congresul presei studențești.

Față de trecut, congresul de la Veneția prezintă o importanță excepțională, atât pentru Confederație cât și pentru Uniunea noastră.

Confederația era împărțită până în prezent în două grupe, aproape egale ca forță, și care își disputau conducerea ei.

Primul, era grupul latin, al doilea era grupul anglo-saxon. In ultimul timp studențimea italiană caută să atragă în jurul ei, cât mai multe Uniuni, și să izoleze Franța. Pe dealtă parte, prin admiterea Germaniei în Confederație, s'ar putea — dacă Germania nu intră în sfera de influență a Italiei — să se creeze un bloc naționalist cu caracter antisemit, din care România ar putea face parte. Toate delegațiile românești au luptat, iar delegația trimeasă la Veneția va lupta iarăși în această direcție, căutând să spargă blocul italian ,la care este remorcată uniunea Ungară și care are un pronunțat caracter revizionist.

Ungaria nu va scăpa și acest prilej de a face o puternică propagandă revizionistă în Confederație, cum a făcut de altfel la toate reuniunile internaționale. Ajunsese atât de departe această propagandă, încât țări amice — Polonia de exemplu — nu s'a sfiit să sprijine de a alege pe un delegat Ungur, în locul delegatului Român.

Din cauza acestei situații neclare internaționale, Uniunea Națională a studenților Creștini Români a căutat să trimeată o delegație cât mai numeroasă și mai bine pregătită pentru a apăra interesele noastre, și a neutraliza acțiunile revizioniste ale Ungariei.

Profitând de această ocazie, U. N. S. C. R. va aranja la Veneția o expoziție a presei studențești românești. D. Florin Becescu, care are un material extrem de variat și bogat în această direcție, este delegat cu aranjarea acestei expoziții. Peste 40 de ziare și reviste studențești vor fi expuse, arătându-se și străinătății munca studențimii române pe acest tărâm.

Pentru congresul internațional al studenților în drept, Uniunea a cerut societăților în drept din țară ca să participe. S'a fixat o delegație de 5 persoane care a plecat odată cu delegația Uniunii .

Campionatele internaționale universitare dela Torino

Anul acesta campionatele internaționale universitare ale Confederației internaționale a studenților se vor ține la Torino între 1—10 Sept. a. c. Ele sunt organizate de Uniunnea Națională a studenților Italieni (G. U. F.) care n'a precupețit nimic — ajutată necondiționat de stat — ca aceste campionate să reușească cât mai bine.

Un stadion care poate cuprinde 60.000 spectatori s'a ridicat de curând, o propagandă intensă și continuă atât în Italia cât și în întreaga lume, a fost făcută de studențimea italiană. Au fost trimiși delegați oficiali în aproape toate țările din lume pentru ca să determine Uniunile și guvernele respective să admită participarea echipelor lor la aceste campionate. Astfel România a fost vizitată de Dr. Pelisero, care venia din Turcia, Bulgaria, Grecia și care n'a părăsit țara până n'a avut asigurări că vom participa și noi.

Desigur că șansele României sunt minime la multe din probele disputate la Torino.

Totuși, sunt unele probe ca: Foot-ball, rugby, înot, atletism fete, unde dacă n'am reuși să fim clasificați întâi, dar am avea rezultate destul de mulțumitoare.

Pe de altă parte, prin participarea noastră la aceste campionate — unde s'au înscris aproape toate țările din lume, — ne-am face o puternică propagandă.

De aceea uniunea a căutat să facă toate sacrificiile ca măcar la probele de mai sus să poată trimite echipe. Lipsa de fonduri o pune în imposibilitate de a deplasa o echipă prea numeroasă.

Profitând de faptul că echipa Universitară din Cluj se află într'un turneu în străinătate și atsfel cheltuelile se reduc mult, Uniunea va da delegație acestei echipe — complectată cu 5 jucători studenți din alte cluburi, — ca să apere culorile țării noastre.

Congresul internațional al studenților teologi ortodocși

De mult timp se vântură ideea ținerii unui congres internațional al studenților creștini ortodocși. Cu ocazia congresului Micei Ințelegeri studențești dela Belgrad, delegații studenților teologi din România au căzut de acord cu colegii lor iugoslavi.

Acest congres — care după informațiile ce le avem se va ține la București — are o importanță foarte mare pentru biserica ortodoxă, care până în prezent i-a lipsit complet o unitate și o solidaritate, cât de mică, în toate chestiunile ce o interesează. Nu mai departe, avem exemplu tipic al Rusiei, unde după cum se știe de toți se duce lupta cea mai aprigă de desființare a bisericii. Cu toate barbariile comise de comuniști, în nici o țară ortodoxă, nu s'au ridicat proteste și nu s'a făcut nimic ca să se înceteze această prigoană criminală, condusă și provocată de jidani. Nici o țară ortodoxă n'a ajutat — cu nimic — pe acei care se împotriveau, eroic. Rezultatele se văd.

De aceea considerăm ca foarte fericită ideea ținerii unui congres, care să puie de acord întreaga studențime ortodoxă din lume.

Cum până în prezent nu știm ordinea de zi a congresului și data lui, ne rezervăm dreptul de-a reveni asupra acestei chestiuni, cu date precise.

Introducere la un studiu asupra Basarabiei, care ne trebuie

Nu cunoaștem Basarabia.

Provincia dintre Prut și Nistru e în genere o țară a basmelor cu bogății multe și mai ales o țară de înfricoșetoare svonuri. Nimeni sau aproape nimeni nu poate să dea câteva date strict juste. Uneori trece ca o anexă a României cu un caracter politic de gubernie siberiană. Care întreținut al statului nu s'a cutremurat la gândul, că ar putea fi mutat la Nistru? Sau care ziar nu s'a găsit dator să dea din când în când vreo informație din Basarabia cu colorit sinistru? Mai ales de când se agită chestiunea diverselor pacte și tratate, când înalta noastră diplomație are nevoe de tămâiere și de succese bătute la toba mare, sau în preajma unui nou sezon electoral, apar, te miri de unde, ca dintr'o mobilă uitată și întâmplător violată, ploșnițe lihnite, politicianii noștri bine intenționați în materie de samsarlâc într'o impertinentă postură de basarabeni ocazioniști sau amanți ai Basarabiei, care încearcă în dragostea lor de vampi efemeri să o siluească la vot și să o mintă încă odată. Incât ceeace știm noi despre cei din țara Nistrului e susceptibil de interpretări pesimiste, dar mai ales ceeace știu ei despre cei de dincolo de Prut e oribil.

Și, pe bună dreptate, pentrucă au avut ocazie să ia contact în mare majoritate a cazurilor cu trepădușii acestui neam rătăciți prin Basarabia, antrenați de aventură sau pripășiți printr'o obligație oficială.

Ca frați vitregi, nu ne cunoaștem și nu ne dorim.

Orice om de bună credință constată această stare de fapt, însă nimeni nu depune cel mai mic efort pentru unirea sufletească a Basarabiei. Direcția presei și propagandei editează fotografiile și operile născute moarte ale puternicilor zilei, iar Direcția Culturii Poporului excelează numai prin simecuriști și procese gen Liviu Rebreanu.

Așa că nu se mai găsesc bani, timp și colaboratori și pentru o carte a Basarabiei, un studiu, care ne trebuie, pentru a o cunoaște după datele oficiale. Să fim sinceri, pentru această provincie. De 15 ani, nu s'a făcut nimic, afară de câteva intervenții de interes politic general și solemnitățile farsorilor politici, cari n'au pierdut niciodată ocazia de a înscena câte o paradă în cinstea Basarabiei.

In ziua în care printr'o propagandă bine întreținută și o administrare pur românească și bine chibzuită, pentru a evidenția valoarea Basarabiei și a câștiga sufletește pe basarabeanul, care va fi un adevărat ostaș român, nu vom mai avea nevoe de nici un demers diplomatic.

Centrele studențești cari n'au întocmit fișele cerute de Departamentul presei și propagandei pentru congresul dela Veneția, sunt rugate să le trimită cât mai curând,, Uniunea având încă nevoe de aceste date.

De asemenea, toate centrele sunt rugate să întocmească fișe după modelul amintit, pentru întreaga presă din centrul respectiv, românească și minoritară.

Depart. I. P. P.

Concursurile de înot și canotaj dela Eforie

In ziua de 28 Iulie au avut loc la Techirghiol-Eforie, concursuri de înnot și canotai, organizate de oficiul național de Educație fizică.

La canotaj a obținut premiul I echipa taberii studențești, condusă de d. drd. Gh. Sîrbulescu.

La înnot 1000 m. premiul I a fost obținut de d. Cioachin, din tabăra studențească.

La înnot 4000 m. d. Cioachin a obșinut premiul al II-lea.

Echipa în vingătoare

Dreptate Moților!

Sunt ani și ani, de când Moții își strigă desnădejdea. Pe plaiurile unde a înflorit cea mai curată simțire românească, în citadela de granit conștiinței românești, acolo unde în vremurile grele de umilință, a răsunat glasul înviorător al demnității unui popor care nu se lasă îngenuchiat, astăzi, când visul milenar hrănit cu sângele lor s'a împlinit, Moții își poartă durerea fără de izbavă.

Sufletul lor mândru, pe care o mie de ani de martiraj, n'a putut să-l înfrângă, l-a îndoit cincisprezece ani de stăpânire românească.

Imprejurul mormântului singuratic din creștetul munților Apuseni, unde primul rege al tuturor românilor s'a dus să îngenuche, să aducă recunoștința unui întreg popor pentru cei mai aleși fii ai săi, mizeria cea mai crâncenă și-a făcut cuib.

Munții lor, prin nepăsare și nedreptate, au ajuns în mâinile leprei galițiene.

Nimeni nu i-a ascultat, nimeni n'a vrut să audă de ei.

Doar în zilele de comemorare a marilor lupte naționale din trecut, când în toate mințile reînvia amintirea eroismului de legendă al Moților, ia-u adus ca pe o turmă, să defileze, număr de atracție, în cortegiile istorice improvizate pentru plăcerea snobilor amatori de „exotic”.

O clipă de intrare în actual, și iarăș cufundarea fără de ieșire în mizeria lor cumplită.

De nevoile lor, de sărăcia lor, de sufletul lor obidit, nimeni nu s'a mai interesat.

Tragedia pe care o trăesc Moții sub stăpânire românească ar fi rămas pe veci îngropată sub nepăsarea generală dacă desnădejdea lor nu-și găsea expresie în gest de răsvrătire.

Un om, unul din autorii nenorocirii Moților, a ispășit cu viața lui o vină pe care o poartă mulți.

Glonțul făurit de suferințele fără șir ale Moților a avut darul să trezească pe alții.

A trebuit acest trist desnodământ pentru ca guvernul țării românești să găsească puțină bunăvoință și pentru cercetarea stărilor din Munții Apuseni.

Abia astăzi, când se vorbește insistent de plecarea guvernului, oficioasele acestuia trâmbițează apropiata numire a unui comisar al guvernului cu rang de subsecretar de stat pentru a se îngriji de Moți, delimitarea regiunii, împărțirea ei în sectoare cari vor fi bătute de anchetatorii guvernului.

Se vor cerceta toate nevoile, se vor întocmi rapoarte, se vor găsi soluții, se va face în sfârșit dreptate.

Domnilor guvernanți! Nu vă mai jucați încă odată cu sufletul copleșit de suferință al Moților, că dacă îi veți mai amăgi încă odată cu speranțe pe care nu le veți putea îndeplini, nu se știe ce formă va mai lua desnădejdea în gândul lor chinuit.

Ion Abrudan

O carte necesară

Recomandăm studenților cari vor să se documenteze asupra organizațiilor secrete francmasonice, lucrarea preotului iconom **I. N. Dărvărescu : „Ce este francmasoneria“.**

O carte serioasă, bine documentată, necesară oricărui luptător pentru biserică, rege și neam.

Se găsește de vânzare la „Cartea Românească“ sau la autor, la Episcopia R.-Vâlcii.

Prețul 20 lei.

Pe lângă „Uniunea națională a studenților creștini români“ a luat di curând ființă „Oficiul central academic de turism“ în scopul de a face propagandă pentru turism în rândurile studențimii și a organiza în condițiuni avantajoase escursii de studii în țară și străinătate.

Pentru orice informațiuni, a se adresa la sediul U. N. S. C. R., calea Plevnei 11 bis.

Ofensiva comunismului

De mai bine de șase luni, agenții internaționalei roșii mânjesc pereții universităților, bibliotecilor și cantinelor universitare cu tacturi de propagandă și împrăștie din abundență broșuri și ziare comuniste printre studenți, muncitori și soldați.

Toate acestea au un singur obiectiv: *lupta împotriva armatei și curentului naționalist.*

Penrtu distrugerea forței militare se preconizează exploatarea tuturor nemulțumirilor, organizarea refuzului de a executa ordinele — mai ales în trupele de cale ferată — sabotarea industriilor de războî, construcțiilor de căi strategice, sabotarea în caz de războî a transporturilor, slăbirea moralului prin răspândiri de știri false, organizarea nesupunerii la ordine, dezertărilor și fraternizării cu trupele dușmane.

Impotriva naționalismului acuzat că pregătește războiul imperialist contra sovietelor, se preconizează propaganda prin înființarea de nuclee în facultăți, societăți studențești, căminuri, cantine, ateliere, fabrici, etc.

Toată această maculatură care poartă pecetea aceleiaș imprimerii, se răspândește sub ochii poliției, care până astăzi n'a fost în stare să-i găsească sorgintea și să o suprime — ocupată fiind cu înscenările împotriva organizațiilor naționaliste.

Incurajați de slăbiciunea autorității, de lipsa de sancțiuni propagandiștii sovietelor trec la acțiunea fățișe.

In ultima fițuică a anumitei prese, în „Tempo", a apărut de curând un manifest „Impotriva fascismului", *redactat în fraze copiate din tracturile clandestine de propagandă comunistă*, cari pe baza hotărîrilor *„Congresului antifascist"* și *„Conferinței tineretului"* îndeamnă tinerii să formeze *„comitete antifasciste"* în fabrici, cantine, organizații studențești, etc., penrtu a pregăti *„Congresul internațional antifascist al tineretului"*.

Manifestul este semnat de zece inși, unii cunoscuți comuniști, reporteri pela „Dimineața", lucrători, un student, un Socor și *un profesor universitar:* Radu Cernătescu.

Adresa pentru adeziuni: avocatul V. Gherasim, 13 Septembrie 173.

Dela broșurile de propagandă, trecerea la fapte. Nici de data asta nu se vor deranja domnii dela Siguranța generală?

In atenția centrelor studențești

Ca urmare a hotărîrilor consiliului U.N.S.C.R. din Iulie, toate centrele studențești sunt rugate, să strângă și să înainteze Uniunii materialul documentar pentru susținerea campaniei pentru „Numerus clausus" încă înainte de deschiderea cursurilor.

Se vor întocmi:

Statistica studenților din fiecare facultate, după naționalitate și confesiune.

Statistica burselor pentru universitățile din țară și străinătate, după naționalitate și confesiune.

La facultățile unde numărul studenților este limitat, criteriile de selecționare și rezultatele date.

Subvențiile acordate de stat, județe, comune, organizațiilor studențești cu caracter de asistență (căminuri, cantine) românești și minoritare.

———x □ x———

Informațiuni

Rugăm călduros cititorii noștri cari posedă numere din „Cuvântul Studențesc" anul I—V, să ni le trimită la redacție, având nevoe pentru completarea colecțiilor.

* *

In luna Septembrie se va deschide restaurantul Casei Studențești din strada Plevnei 11 bis. Restaurantul va fi condus în întregime de studenți, iar diferitele servicii vor fi făcute tot de ei. In felul acesta studenții săraci vor putea să-și câștige în mod cinstit existența.

Aducem pe această cale la cunoștința tuturor studenților săraci doritori a ocupa posturi la acest restaurant să se prezinte după 5 Septembrie la sediul Casei Studențești pentru informații.

Deasupra restaurantului va funcționa dela 15 Octombrie o sală de lectură și casino studențesc. Vor putea beneficia de ea și de avantajele oferite de restaurant numai studenții înscriși în Centrul studențesc București.

Avertisment masonilor

Facem atente pe toate slugile lojilor, cari s'au strecurat clandestin în instituții cari ni sunt prietene, și acum vin în mijlocul studenților folosind calitatea de reprezentanți ai acelor instituții, pentru a otrăvi sufletul tineretului cu ideile sectei, că îi cunoaștem pe toți.

Să se astâmpere și să se reîntoarcă în hrubele de unde vin, să nu mai îndrăznească să apară în fața noastră, în congrese și orice alte ocazii, că răbdarea noastră are margini.

Și îi vom răsplăti pe toți, până la unul.

Presa jidovească în România

O revistă germană a publicat de curând o foarte interesantă statistică a presei jidovești din toată lumea. In ceeace privește România, deși lipsesc din enumerare foarte multe ziare cușer — chiar „Dimineața" și „Adevărul" nu sunt citate — și întreaga presă jidovească din Basarabia, scrisă în rusește, totuș, se poate vedea că avem cea mai bogată presă jidovească din lume.

Nici New-York-ul, cu cei un milion cinci sute de mii de jidani ai săi — câți avem noi în toată țara — nu are presa jidovească pe care o are de exemplu Cernăuții: zece ziare pur jidovești, scrise în germană sau idiș!

Și care este politica statului nostru față de această formidabilă propagandă antiromânească, mai ales în teritoriile de curând alipite? In ce fel a fost ajutată pătrunderea presei românești în aceste regiuni?

Citiți circulara trimisă de un funcționar abuziv și imbecil către funcționarii poștelor, oglindă fidelă a întregii politici „de românism" pe care au dus-o toate guvernele dela războî încoace:

„Să se oprească răspândirea tuturor ziarelor naționaliste".

Licențiații universitari cer numerus nullus

Generația botezată cu sângele răscoalelor din 1907 și crescută în școala jertfelor războiului mondial, este o generație eroică a realităților dure, care nu se mulțumește cu principii și ficțiuni ale cuvântului, ea cere pentru sine și conducătorilor de azi fapte. Când sub camuflajul legilor se deslănțuie un neofanariotism sistem Madgearu și pretutindeni se practică o politică a intereselor de partid, tineretul încearcă o clipă mai de vreme să dea semnalul de alarmă.

După acțiunea întreprinsă de tinerii avocați în *Baroul de Ilfov*, cari impun bătrânilor îmbuibați și înstrăinați *numerus clausus* pentru stăvilirea elementului evreesc, iată că licențiații universitari din întreaga țară au ca prim punct de program: *„Protejarea energiilor și muncii naționale față de infiltrarea străinilor în aparatul nostru de stat"*.

Cei 6000 de licențiați, cari își strigă dreptul de a munci în țara lor, se află față în față cu bandele de traficanți ai unui internaționalism distructiv, cari au invadat țărișoara aceasta prea îngăduitoare. Naționalismul integral nu este numai o problemă politică, nu prezintă numai un interes economic-financiar, a devenit o poruncitoare necesitate organică. Foamea — să mori de foame în propria ta țară, când străinul e gras ca un vierme al putregaiului biologic, tinerii înfometați și umiliți de străini își cer drepturile de intelectuali și români. In congresul din 7—10 Septembrie 1933 își vor spune drepturile pântecului flămând și ale sufletului înăbușit de politica neghioabă a conducătorilor de azi. Conducătorii de mâine cu această ocazie în primul rând vor întreba pe „marii" Români, ce măsuri au luat pentru stăvilirea infiltrării străinilor și conexând această chestiune cu problema șomajului, le vor pretide o unică soluție, 6000 de glasuri atunci vor striga frenetic: *numerus nullus!*

Inceputurile noului comitet al „Asociației licențiaților universitari" sunt în deajuns de promițătoare. Sub titlul provocator și evocator: *Documente contemporane de legalitate, cinste și românism*, o coloană din „Fapta", cuprinde câteva din cele mai impresionante date pentru românism.

Țara aceasta bogată în avuții și săracă de caractere poate și-a ajuns veacul ispășirilor, în care pe brazda rodnică generația botezată cu sângele lui 1907 va semăna putregaiul orașelor concesionate străinilor, ca din fuioarele de fum ale gliei răsvrătite să se înfiripe firele de grâu în fascii de aur românesc curățit de buruienile străinilor și înstrăinaților.

Licențiații de azi și licențiații de mâine în numele dreptului la viață, vor duce o aprigă luptă pentru înlăturarea putregaiului politicii noastre.

Așteptăm congresul din Septembrie.

P. T.

Ambasadorul masoneriei în Rusia

Marele maestru al lojilor „Marelui Orient", Edouard Herriot, pășește astăzi pe pământul fraților săi întru internaționalism, din Rusia roșie.

Oficial simplu voiaj de irformare, în realitate turneu pentru realizarea unui front internațional împotriva naționalismului.

Triumful naționalismului în Germania a aruncat panica în lagărele democrației masonice și comunismului.

In fața adversarului comun, complicitatea acestora se dă pe față.

Zadarnice vor fi însă toate înțelegerile și toate fronturile „antifasciste" sau „antihitleriste".

Domnia lojilor a trecut.

Hitler invinge finanța jidovească

Congresul sioniștilor din toată lumea care se ține actualmente la Praga, a votat o moțiune prin care își manifestă încă odată ura împotriva Germaniei căreia i-a declarat războî crâncen și face apel la întreaga lume pentru a fi susținută în această acțiune.

Cu toate acestea, hotărăște încetarea boicotului economic.

Ori, executiva sionistă n'a luat această măsură de dragul Germaniei, ci din neputința de a mai susține lupta cu Germania pe teren economic.

Mitul puterii invincibile a banului jidovesc se apropie de sfârșit.

Intre Aușnit-Malaxa și Seletzki sau dezarmarea României

Spectatori ai giganticei ciocniri de forțe desfășurate de cele două grupuri industriale rivale, cel „național" al grecului și al jidanului, și cel „patriotic" al lui Seletzki, am rămas și acum tot așa de puți nlămuriți asupra multor lucruri, cași în ziua când un funcționăraș financiar „din proprie inițiativă" făcea descinderi la Skoda și doctorul Lupu se aprindea de dragul țării în Parlament.

Reprezentanții lemnului și cauciucului, romimanii și icsohicii, își pot digera în liniște „palaelibus"-ul. Nu va vorbi Seletzki din fundul pușcăriei, după cum n'a vorbit nici nenorocitul general Sică Popescu.

De o parte și de alta, beneficairii scandaloasei afaceri își pot vedea de treburi.

Pentru toată lumea însă un lucru rămâne lămurit:

Că de patru ani se duce pe spinarea țării noastre o luptă murdară pentru acapararea comenizlor de munițiuni, cu șperțuri de proporții fabuloase.

Că timp de 4 ani, înarmarea noastră a fost sistematic sabotată, comenzi recunoscute de alte state ca foarte bune refuzate, apărarea țării pusă în pericol, în interesul pungii unui jidan și unui grec.

O lume întreagă știe astăzi că România e tot atât de dezarmată ca în 1916 și că în țara noastră totul e de vânzare. Conștiințele conducătoriior se prețuesc la bursa gangsterilor industriali.

Și în tot acest noroi își manifestă din nou sinistra prezență instituția ocultă interpusă între țară și Rege, spre nenorocirea bietului nostru popor.

Slugile Moscovei

Ultimul cuvânt de ordine pornit dela Moscova: sabotarea pregătirilor de războî, a găsit ecou în multe asociații și partide cari altfel neagă orice legături cu internaționala III-a.

Astfel în congresul sindicatului învățătorilor din Franța s'a votat o rezoluție pentru greva generală și sabotarea mobilizării, *în cazul intrării Franței în războiu.*

Aceiași rezoluție a fost propusă la congresul socialist de la Paris.

Fapt și mai semnificativ pentru orientarea partidelor socialiste, conducătorul partidului socialist francez, jidanul Leon Blum, a propus fuziunea cu Internaționala III-a *pentru a se realiza frontul comun de luptă împotriva „fascismului".*

Tip. ziarului „Universul"